25

معراج نامہ

قادر یار

حمید بک ڈپو۔ نولکھا بازار۔ لاہور

HAKEEM

قولہ تعالیٰ

سُبحٰنَ الَّذِیٓ اَسرٰی بِعَبدِہٖ لَیلًا مِّنَ المَسجِدِ الحَرَامِ

احوال معراج شریف حضرت سیدالانبیا صلعم

مِعراج نامہ

قادریار

پبلشرز

حمید بک ڈپو ۔ اُردو بازار لاہور

قیمت ۱۵ روپے

وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الله خالق رازق مالک قدرت سنداوالی
آدم جن ملائک ہر شے ورنے نت سوالی

اوہ رحمت دا دریا الہی بے پرواہ کہاوے
ظاہر باطن قدرت اسدی کجھ حساب نہ آوے

ہیں کجھ بغیراں علموں پایاں قدرت سنائیں
جانجاں الف اکلا آہا نہ سی شام صباحیں

نہ آسمان نہ زمیاں دوزخ نہ سن ایہہ سرشتے
نہ شب روز نہ آتش پانی نہ سن حور فرشتے

تدوں کیتیا رب نور نبی دا ظاہر فضل کمالوں
اسم محمد کہیا الہی محبوب حبیبوں دا اول

پھیر نبی دے نوروں کیتیا کل ظہور الہی
جو کجھ نور نامے وچہ لکھیا جانو سچ گواہی

ایڈا فضل نبی نے کیتیا آپ الله حق تعالے
وچہ قرآن لکھی خوشخبری ذکر معراجے والا

پاک محمدؐ بندے اتے فضل خداوند چاہیا
مسجد اقصے ملکے تائیں راتیں سیر کرایا

تھوڑی رات حساب پانداں بہتی رات نہ آہی
مسجد اقصیٰ جا پہنچایا قدرت نال الہی

مسجد اقصیٰ برکت والی کیتی آپ الہا
باغ بہار بہشتی جیلے قطعہ بہشتی آہا

پاک محمدؐ پہونتے اوتھے آئی خبر قرآنوں
جے کوئی سنکے منکر ہوسی کافر ہے ایماناں

اوہ سلیمان پیغمبر مسجد اقصیٰ سی بنوائی
وریہے ذماں دا راہ ٹکے نفیس شامے اندر آہی

پاک رسول محمدؐ صاحب خاص حبیب خدادا
قادر کرم ربیدے یاروں قصہ کہے اونہاں ندا

فضل کیتا سب اوپر پاک محمدؐ آندا
اول آخر دین سلامت نشان بلندا اونہاں ندا

ابوبکر شہر دی عمر خیر کندہ آہا
چوتھے آئے عثمان غنی ہے درسے حضرت ثانی

فضل الله دا مدد اوسیدی پایا دین لعینوں
کیتا شعر معراجنامے دا سنکے مت سفینیوں

نور نبی دا ظاہر ہویا نہ رہیا کفر کفاروں
چالیس سالیں مہر نبوت فضل ہویا سرکاروں

کوٹ کفر دے فیصل ہوئے الله دین وسایا
پاک محمدؐ سرور کر کے تخت گئے سلطاناں

چودھیں طبقیں پھر دہروئی پھیریا ہتھ زمانہ
گئے راج رذانیاں کولوں تخت گئے سلطاناں

شہر شرع دا ہویا مذہب پاک محمدؐ یارو
بانگ بلند بلال نے دتی کلمہ شکر گزارو

اسم محمدؐ شہر شرع دا الله پاک وسایا
مسلم ہویا نال ایماناں جو کوئی اندر آیا

اہم ہوئے بہتر فرقے روشن چار دیاری
جاں یاراں سال گذشتہ ہوئے کیتا یاد الٰہی
سال، پونجہ عمر نبی دی آہی اوس دیہاڑے
ماہ رجب دا آیا مہینہ ہویا جدوں فضل سی
بکناں کہیا معراج نبی نوں ہویا ماہ شوالے
بکناں کہیا معراج نبی نوں ہویا ماہ رمضانے
سارے دانش کر کر تھکے ویلا وقت بتیونے
ماہ رجب دا آیا مہینہ جس تاریخ ستیویں
مروہ صفا اوہ پربت دوتویں جتھے سی اوہ خانہ
کافر غالب ہوئے نبی تے تا اس گھر گیا سی
پھوپھی بہت پیارے آہے مخفی جا پاک سوآ کے
نہ دل اندر کرتوں خطرہ پھوپھی کہے فرزندا
لوں دھیاں کھپنیاں والا میں آواز کراں گی
پاک محمد سرور تائیں پھوپھی دے دلیری
چپ محمد حرف نہ کیتا سننا نال غمی دے
دکھ تے بہتی بہت نبی نوں ہجر غم کے ہو رہے
رب رحیم انہاندا رکھا آپ اللہ حق تعالیٰ
اوہ دوست خاص حبیب خدا دا کیتا غم بیماری
رب جیکر دھیان لیا خلقاں تھیں جبرائیل بلایا
رب کہیا ہور دھندے چھوڑو حضرت جبرائیلا
جان قبض تھیں لوں ستاپیں حضرت عزرائیلا
چبارے گھر محاناں اتنے عرشوں گھر اتارو
حوض کوثر تھیں ٹھہر ٹھہر مشکاں اچ شراب لیاؤ
حکم کرو اس پچھے تائیں پھر توں ٹھہر کھلوسے
دوزخ وکا آگ نہ حکم کرو … بھڑکاں ستنا جیسے

قادر بخشا کہو دل کلمہ ہویا رب ستاری
اول آخر نور نبی دا کلمے دی بادشاہی
ہویا جدوں معراج نبی نوں ڈٹھے عرش منارے
اک بزرگ روایت کیتی ماہ ربیع الاول سی
پھیر ربیع الاخر کہیا اکس روایت والے
قادر قدرت ستھر نہ آوے ٹرٹئے کن زبانے
اوڑک ماہ رجب دا آیا سبھناں آ اقرار کیتونے
رات سوموار پھپھی دے گھر نبی تاں نال غمگینی
کیسے جیہا مراتب اسرار نبی وچ جہاناں
اوہ سرور تائیں چھین لگی دل وچ فکر پیا سی
دے دلیری پاک نبی نوں پھوپھی جی ٹھہرائے
جیکوئی اج تیرے ول آوے کوئی منافق بندہ
جے اوہ سچ منافق ہووے پھیر شمشیر لڑاں گی
توں مالک ملک خزانیاں دا قریب حضور تیری
دھانا روح جتابے خواہش بت مقام زمینی دے
اک اندیشہ امت والا اینہ دلیل گذارے
خواہش جلیبی کن نبیکو نوں بنیا عالم سارا
قدرت نال احوال انہاندا ڈٹھا آپ ستاری
پردہ خالق نبی دا کل خلقاں تے پایا
اسرائیل تھے کرناں ول رونے لی میکائیلا
یار میرے دی آمد ہوئی کرو خوشی دا حیلا
کرسی دے سر تاج پہناؤ حور خیال وساردو
نوری جتے اسماناں اتنے کل جھنکار لیاؤ
باجھ نبی دے آیاں تائیں حور خیال نہ ہوسی
حکم کرو رضواں بہشتی نشان شریف دھاوو

کھول دیہو دروازے اسدے بخشے نور ظہوراں
قدرت ساڈی ظاہر ہووے ویکھے یار پیارا
جیہوں دنیا تے نبی کردے شادی خوشی دیاہا
ایہ کتیا فرمان الٰہی قدرت نال ربانی
سینر نعلاف یاقوت بہشتی اوہ دتا سر عرشاں
پھڑنے تھایں اسمان کھلوتا خالق جو فرمایا
کپڑے تھان یاقوت بہشتی حوراں زیور لائے
کل خزانے مخفی ظاہر ہویا عرش نورانی
کیتی عرض جناب اندر یا رب ڈیہہ نشانی
تاں پھر جبرائیلے تائیں آپ کہیا حق تعالیٰ
نبی قبیلے ہاشمیاں دا مطلب والا ہے پوتا
سینہ بہت کشادہ پیشانی چمکے نور ستارا
جیونکہ جن چڑھے ہے آسمانی ہوندے مدینم تارے
بن غم دی خوابے گذریا ہویا گھر پھوپھی ام ہانی
چھیاں ہزار براق بہشتی خاطر نبی ہیں پالے
چاہڑ براق نوں جبرائیلا لیا نبی سرور نوں
لے ہمزبان ریہے رسے پار رول لنگھا دھی اسمانوں
جن حجرے وچ حضرت آہے اس حجرے وچ آیا
اٹھو محمد فضل نیرے تے کیتا کرم ستاری
ایہ آہی شب قدر نبی نوں قدرت دید کرائیو
ایہ روز دل رات جنہیں کیری آہی فضل کھلیگا نبیوں
تا پھر وحی بہشتیں دھعانا جا پہنچیا اک جائی
اوہ سکدے شہدترے آہے ہر دم نال بیداری
ہر ہر منتھے اسم محمدؐ چمکے نور ستارا
لاغر اک براق اونہاں تھیں وچ بہشت کھلوتا

خوشی کرو شب قدر نبی زیور پہنن حوراں
یاراں کولوں پڑدے کیسے سیر کرن لئیے سارا
تیوں جیہوں لج پاک نبی دا دل وچ بڑا اوپارا
ملکاں کرسی تاج پہنایا جھاڑی گرد آسمانی
حوض کوثر تھیں پانی آندا مشکاں دھیر پھر ملکاں
دوزخ اگ ہوئی کمزوری شان بہشت سوایا
پاک نبی صاحب دی خاطر چین کیتا درگاہے
پھر کہیا رب جبرائیلا سار محمدؐ جانی
بہت محمدؐ ملک عرب دے کس نوں جا گذرانی
نام محمدؐ سرور دے بہت شجرے والا
اسم محمدؐ بن عبد اللہ منہ نورانی دھوتا
دسے زہرہ مشتری نالوں صورت اپڑا پیارا
تیوں وچ دنیا منصب اسدا سایہ عالم سارے
اوہ محمدؐ جبرائیلا سدھیرا دل جانی
اک دستار بھیجی رب خالق اوہ رضوان حوالے
سارا سیر کرا اندار آویں یار رہبرے دلبر نوں
آیا لنگھ ستے آسمانے سدن یار جہانوں
آ فرشتے عرض گذاری جیوں خالق فرمایا
باہر آ آفتاب کھلوتا تیرے شوق دیداری
قدم تیرے تھیں عالم روشن ہے اج باہر آؤ
خوابوں فائدہ جگا پانیا نوں غم کرنا ئیں کسے نوں
چہل ہزار براق منجھے سی قسم عجائب آہی
رکھ امید کھلوتے ہر دم حضرت دی اسواری
اک دوجے تھیں قسم سوائی صورت اپڑا پیارا
اونا دہی دہوندے بیٹھ زیں نتے بہت عمی وچہ رہتا

حضرت وحی کہیا اس نائیں توں کیوں ہیں ویراندا
ہو رہیا تی خوشی وچ سارے نبیوں کی غمناکی
کہے براق فرشتے تائیں کھول حقیقت ساری
جس دن آدم پیدا ہویا دادا خلق سبھی دا
مینوں ایہ فراق تدوں دا حال ایسے وچ سیندا
اگے خبر نہ حضرت وحیا کون ہووے منظوری
رب جبار قہار الٰہی بے پرواہ کہاوے
میں رکھدا امید فضل دی جیواں نال دلیری
ایہا عرض ... نبی جا پہنچی وچ درگاہے
لے بیت المعمور ول آیا جبرائیل فرشتہ
جمیل دریا صفائی کرکے تیز چلے مرغابی
اگے پھیر روایت یارو ابن عباس کہی سی
پاک رسول محمد صاحب کہیا آپ زبانی
غم دی خوابے گذر رہیا ہو بازو چ بیدار سی میرا
نشاہ پیراندی گھر نگر نکے اٹھ بیٹھا میں خوابوں
اٹھ محمد فضل تیرے تے کرم کیتا رب والی
اگے نہیں کسے نبی ہوئی ایہ عنایت ذرہ
کرکے وضو نماز گذاری باہر گھر تھیں آیا
اجے محمد وضو نہ کیتا سچ دلے وچ جاتی
جیہا کل چار صفوان لیایا تھال زمرد سچا
اس دے وچ کھلار نبی نوں جبرائیل نہایا
اوہ دستار بہشتاں وچوں اوس دیہاڑے آئی
چہل ہزار فرشتہ آیا نال اسدے رکھوالا
گرد یاقوت زمرد موتی وہ ہزار جڑے لئے
پیرس نماز یاقوتی جوڑا پاک محمد پایا

کی فراق لگا تن تیرے ناکجھ پیندا کھاندا
آکھ حقیقت میرے تائیں کھول دسے دکھ ناکی
مینوں درد محمد سندا فضل چاہاں اک واری
ہیں کئی ہزاراں سال اگے سی سنیاں نام نبی دا
یا رب قدم نبی دا پائیں عرض ایہو نت کہندا
چہل ہزار کھلا ہیں جیہا رکھ امید حضور دی
قادر کرم ہوسی اس تائیں قادر جس نوں چاہے
جس پہ رحمت ربدی ہووے آس پچاوے میری
قادر کرم اوسے تے کیتا جبرائیل لے جاوے
ہار سنگار بہاتی زیادہ حوراں نور سرشتہ
پہنا وحی براق لے اٹھے پلکے نال اشارے
ایہ مذکور نبی سرور دا وچ حدیث صحیح سی
جس ماہ مہینے رجب اندر گھر ستا امہانی
جبرائیل پھیرے سرہانے آن کیتا تد چھیرا
کہیا اوس سلام ربدا مینوں آن جگایوں
چل حضور سد تیرے تے مینوں کھلے فضل نہالی
جھڑی ہبوک بیدر کی تینوں حرمت اج مفرزہ
اگے پھیر روایت والا ہور بیان لیایا
حضرت وحی بہشتوں آندا حوض کوثر دا پانی
کیا درخشاں نکلاں نائیں شعاع آفتابوں اچا
سر دستار سرو پا نوری حرمت نال پہنایا
اگے حضرت آدم نالوں خالق سی بنوائی
خط چار لگے چوگٹھے اسم محمد والا
چاروں طرف نشان بہشتی نوروں نور سوائے
پا پھر جبرائیل وحی نے چابک ہتھ پھڑایا

چہل ہزار زمرد سچا چابک اتنے جڑیا
تا حجرے نکلیں باہر آئے نال حضرت دے جیا
جا وڑے وچ مسجد تکے زمزم چا اسقاوا
حضرت صاحب نماز گزاری حجرے وچ کھلوتا
تا پھر دست مبارک وچ نے آندا باہر نبی سی
عزرائیل نے اسرافیل ہتے میکائیل وچ سی
خواہش پاک نبی سرورہدی کرن زیارت آئے
سب تسبیح کھلو تے پڑھدے کہن سلام محمدؐ
تدوں براق محمدؐ ڈٹھا وچ کھلوتا بلکاں
آدم وانگوں منہ سی اسدا گائیں وانگوں کن
گردن شتر خچر دا سینہ گائیں وانگوں سنب
ابلق رنگ نورانی طرفہ ہے سی سیر الٰہی
پاسیں نظر جناور آوے بر بر کرے کشادہ
جاں اوہ جتنے نال پلیٹے پھیر نہ جائے پایا
سنب زمرد دے وَن یاقوتی کلیاں دم پروتا
نور دے نور دے تن سارا کلمہ وچہ پیشانی
صورت طرفہ حیرت ایہی بلیا وچہ بہشتاں
شرابًا طہورا پیون والا حوض کوثر دا پانی
آب مصفا صورت اسدی نقش کیتی اوہ نوروں
کاٹھی زین فراق پوزی ساخت تنگ کاباں
موتی دند دہان سندرا اسم ہوا سنہری
جتنے نظر قدم دی پہنچے رکھے قدم اٹھائیں
اوہ قدمیں سونا طبق زمیں دا اگے رکھے آساناں
آتش وانگوں تیزی پانی وانگ صفائی
جیونکر تیر کماناں چلے جاندا نظر نہ آوے

زہرہ نالوں چمکن موتی دست مبارک پھڑیا
رات اندھیری خبر نہ کسے خلقت سُتی پیا
کیتا وضو دے سنت پھیرے وچ پھڑیا اسنادا
سینہ کھول نبی دا وچ نے زمزم پانی دھویا
کیتی جدا غماں تھاں پاک کھلوتے چاروں طرف سبھی سی
ستر ہزار فرشتہ چڑھاں نال صحیح سی
پاک رسول محمدؐ صاحب نظر انہاں ول پائے
کیتا رب خلاصہ تینوں فضل تمام محمد
چیتر حسن بلیا کہ کتابں دا تیز چڑھے وچ فلکاں
وچ پیشانی نور نبی دا جیوں چمکارے چن
گھوڑا لنشت صفائی بیضہ مورسرا بر ڈنب
سرخ سفیدی داغ سینے تے اکھیں نین سیاہی
پہنچن مشرق مغرب تائیں ایڈا قدر زیادہ
اوہ براق نبی سرور نوں وچ وکھلایا
زین بہشتی حور حمائل طرفہ نور کھلوتا
تا در یار شاکی آکھے کرے کلام زبانی
جتنے نکلیں خوشبوئی آوے جیوں حوراں یاں لٹیاں
خوش معطر طرفہ کھاتا سنبل گھاہ ریحانی
جیونکر حسن چڑھے آسمانی شکل زیادتی جدوں
تنے لگام یاقوتی آہا چمکن نوری تاباں
قدم جاتب نوری جتہ بہت سریع السیری
جیوں جیوں بجلی چمکار دکھاوے صفت اہا شنائیں
جیونکر قرصہ نجومی پائے کرے حساب زمانہ
جیونکر وہم بندیاں کردا لکھ کوہاں ندی دوری
فہم ہوا پرندہ آہا منزل پل وچ جاندا سے

زہرہ قسم سہیل ستارہ قیمت پوندی عربی
جیوں ابریشم دھاگے موتی پشت لٹیندی جلدا
جیونکر اوہ آرام گذارے نیوں اوہ کرے چالاکی
جیوں خورشید ولوں مجری رسماں پہنچن شام کنارے
ساون مردہ زندہ ہوون سکا گھاہ ہر بالا
اگے زین نہ کسے پایا باہجوں ایس دہاڑے
نظر قدم نے منزل تے رکھے وانگوں بجلی
جس دن حرم بیت اللہ اتے کیتا کرم نثاری
میکائیل لگاموں پھڑیا جبرائیلا رکابوں
بھیجیا ایہہ براق الٰہی حضرت ہیں لے آیا
چل محمدؐ درگاہ باری یاد ہوں اج اوتھے
نیہہ ہار آسماناں اتے حضرت چل بلندی
سکدا عرش دوراڈا نوروں اوہ بھی کرے نزدیکی
تاں دل نظر براتے کیتی حضرت عادت قدیمی
دل وچ فکر دلیلاں کر کے اوہ براق چتارے
تاں پھر جبرائیل نبی نوں عذبے نال بلایا
کیوں تدھ دیر لائی نبیا چھیڑے کرو تیاری
کہے محمدؐ جبرائیلا مطلب کھول ضروری
ایہہ براق عنایت کیتا مینوں آپ الٰہی
جس دن روز قیامت ہوسی پلیڑا مشکل بھارا
تریہہ ہزار ورہے دا راہ اوکھا پل صراطی
ایس اندیشے اندر ہیں اس کجھ نہ آوے
بھی فرمان ربانا آیا پاک محمدؐ تائیں
جیوں اج لوہ ہے تیرے اتے ہیں براق پہنچایا
ہر ہر قبر اتے کھلواساں کیتی براق چنگیرے

زنگ چڑھے یلغار اس تائیں اسدے نور تجربی
جا کھلوتا جا ہک اچی تے نظر نہ آوے بلدا
صاف چلے خورشید سے جیہا اوہ اصیل براقی
ایسے وچ براق منزل نوں کردا سیر پلکارے
پاک نبی دے یاروں ہویا ایڈ کرامت والا
تس دن سرور عالم تائیں بھیجیا رب سناوے
تا دریار کرو تم صفتاں نور حقیقت اصلی
بھیجیا منتخب براق وحی دے کیتی بنی اسواری
کہن محمدؐ کر اسواری ہویا حکم جنابوں
جھڑدا اڈ چڑھے آسانے باجھوں پچھ پچھایا
کل مقرب ریدے ویکھن تیرا راہ کھلوتے
عرش منور رکھارا اڈیکے زیارت تیری ساری
قدم تیرے نخفیں روشن ہویا نوروں عرش زینتی
نیوں کی کوشش کھلوتا ڈٹھا عاجز وچ یقیمی
کیا جانا جے چڑھے محمدؐ اوپر ہیں بیچارے
ایہہ سن رات پچھان نبیا وقت کھڑا ہے آیا
پیر رکابے رکھ شتابی رب دل کر و تیاری
ہن ہیں گھر تھیں باہر آیا خلعت پا کے نوری
کیتی جا عنتاں ملک کھلو تے نال میرے ہمراہی
پنجاہ ورہے دا راہ اگے امت ہے منتظر و
دوزخ ایہہ کیہا ہویا کون لنگھاوے ساتھی
عذر نہیں درگاہ زبیدی جو اس اگے بھاوے
ایہہ اندیشہ ہرگز نبیا ذرہ وہم نہ پائیں
ایسے وجہ قیامت تائیں فضل کراں گا چاہیا
چلو جنت داخل کر ساں عالی ہمت تیرے

ناکر فکر دلیل نبیا دل وچ پکڑ دلیری
ہویا خوشی تیار محمد سن فرمان ربانا
ہون لگا اسوار محمد چھوڑ دیندے اسر گا
جبرائیل آوازہ کیتا سن اے براق نا بینے
چیتا نا منظور ریہے اودا بخشن کارن ہوندول
ایہہ درست خاص حبیب خدا دا پاک محمدؐ جانی
جس دے درد بہشتیں نوں سیس روندا ازروز ہمیشہ
تاں سن عرض براق گزاری نوں سن وحی وکیلا
پھیر کیتی آواز نبی نوں اوہ براق نماننے
اگے حضرت آدم نالوں کہندا سال ہیں رنیوں
کرم کیتا رب آس پہنچائی حضرت آن جنابوں
کراقرار قیامت والا تاں دل راضی میرا
دِسن گے رنگ چنگے بیٹھوں زہرہ ماہ سہیلے
رہسی میرا قدر نہ کوئی کول کھلون نہ دیسی
تاں پھر کوئی دلیل نبی نوں دلدے اندر آئی
آبراق قیامت تیں نے کہیا نبی چڑھاں گا
ہر ہر دے ہتھ شمع نورانی آکھلوتے پھڑ کے
تے زمیناں روشن ہویاں لاٹ گئی آسمانے
تاں اس وقت رسول اللہ دا لگا کرن اسواری
دامن جھاڑ وداع ہوکے تھلیں پیر رکابے پایا
سن فرمان براق جنتی اندر آیا
گھیرا یا اس وقت جماعتاں ملک کھلے دو دو لی
درست مبارک واگ لیو نے ہتھ دو چھے تازیانہ
کیتے گردش براق نہ کھلے ہویا نیز سوایا
راہ پدھانوں بہت نسانوں لسن آکھ میدانوں -

وچ بہشتاں داخل کرساں عالی ہمت تیرے
کرکے وداع ہوکے دیاں جائیں خدم حرام ٹکانا
تندی کیتی گھوڑے اوتھے بخشن پٹن لگا
کون کیتا تادھ صحیح اجیہا ماریں پوڑ زمینے
جے صاحب دل غیرت آوے کبھی مت بیٹھا روندوں
اول آخر ظاہر باطن نبیاں دا سلطانی
سن رحمت چلے چھلیں نا ہیں لجے کبھی کرے اندیشہ
ناکر سختی خوشی ہیں ہویا سکدا ایسے شب نوں
حضرت کرم کریں ہیں لتے صدقہ نام ربانے
جس دن دا ایں پیدا ہویا سکدا ایسے شب توں
عرض منیں اک نام خدا دے خالق توں وڈیاوں
کئی براق آون گے اگوں اک توں اک چنگیرا
جے تادھ تاروں رکاب کیتی قدم زنا اس ویلے
ایہہ براق نبی سرور نوں عرض کھلو کے لیہی
سن کے خوف قیامت والا اکھیں تھیں پائی
دو چہ ہزاراں سجے کھبے جانوں تاں تسلی
چانن تیرا آفتابوں لگا وانگوں وقت فجر دے
ستیں طبقیں چانن لگا صدقہ شمع نورانی
تادر بخشا والی ساڈا چلیا درگاہ باری
پڑھ بسم اللہ پکڑ مٹے نوں سرور آسن لایا
حاضر آن کھلوتا اگے خلکم زمیں تے لایا
کئی ہزار سجے کھبے جانوں تاں تسلی!
سنبھل بیٹھا کاٹھی اتے پاک نبی مردانہ
چاہے قدم آسمانے رکھے اذن ادسے آیا
نال کسے دے نظر نہ کرنی نہ کوئی حرف زبانوں

چلو مسجد اقصےٰ اندر کیتی وحی تسلّا د
تا پھر اسرافیل فرشتہ عرضی آن کھلویا
جس دن دا ہیں پیدا ہویا کارا اللہ دی چائی
ہیں اک روز اللہ دے ور تے بہت ہویا لاچاری
منگی ایہا رات حضوروں بخشے رب تدا ہیں
سن ایہ عرض محمد اسدی کہے بشارت اتنائیں
لنگھے حد زمیں تکے دی ڈٹھا اک اشارہ
یا محمد نہ کر کاہلی چلو سنبھ صبا ہیں
حضرت وہم خیال نہ کوئی راہ چلے چل جاندے
اوتھوں ونج اگاہاں ہو کے ڈٹھی نور زنانی
دست رکاب نبی دا پھڑ کے آن سلام بلاندی
حضرت نیز براق چلایا اوہ بھی رہی پچھانوں
جبرائیل نبی نوں کہیا اوہ یہود نصاری
جے توں نظر انہاں ول کردوں امت قوم ایہ ہوسی
شکر کہے الحمد محمد یا رب پاکی تینوں
اگے ٹھیر سنگیں آہا تا اس اتے آئے
دس حقیقت جبرائیلا حضرت وحی سناوے
اوتھوں پھیر اگاہاں ٹریا ہور ملے تریہہ بندے
پھیر کہیونے جبرائیلا ایہ بیان سنائیں
دولت پیر تے طالع کھلے عاقبت ویس جوانی
اوتھوں ونج اگاہاں گزرے کھڑک آیا اک جاں
پھیر پیغمبر نبی اللہ دے دست انہاں نوں کیتا
اوتھوں لنگھ اگاہاں گزرے ہور ملے مردانے
پاک محمد لے اوہناں تھیں بنیا راضی ہو کے
تحفے بہت بہشتوں آئے امت ہو گیا صفائی

دست رکاب نبی دا پھڑ کے کہے چلو ول اللہ
نام اللہ دے سنی محمد بہت با عاجز ہویا
ہیں فرمانبرداری تیری سب تھیں منگی آہی
حکم ہویا کی منگدے لیتھوں کہیا رب جیہا دی
تیرا نبی غلامی دعوی منگیا اقصےٰ تا ہیں
چائی واک وداع ہو چلے پئے قبلے دی راہیں
سجی طرفوں شخص کسے نوں کیتا آن بلارا
راہ چلاکی واجب نا ہیں دوروں کھلا بلائیں
پھیر آواز کھبے تھیں آیا ذرہ وہم نہ پاندے
حسن لباس حساب نہ کوئی کی کجھ کہاں زبانی
کہے محمد اک پل ٹھہرو عرض کرے دزباندی
پھیر کہیونے جبرائیلا دس بیان اسانوں
عورت صورت حسن نبانی جان لیہہ اک واری
حرص یہود نصاری ترسا مشرک گبر مجوسی
آپ رکھیں ڈھک علیاں کولوں عاجز بندے بھول
پانی ویکھ سوراخوں وہندا پھیر نبی فرماوے
ایہ زبان وہان پچھانوں جو گل کیتی جاوے
پیر جوان دسے اک کھلا کون جواب پسندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جیس پہ دسیم تساڈا آہا ایہو حکم ربانی
لیکے شیر شراب دو بندے آن ملے راہوں
لیکے شیر اس بندے کولوں بہت خوشی کر پیتا
آب غسل دے جام نبی نوں اوہناں آ گزرانے
پھیر کہیونے جبرائیلا دس بیان کھلو کے
جبرائیل نبی نوں کہیا تینوں فضل الٰہی

نال پھر اگے تھیں آیا اوتھے کرن اتارا ۔ پڑھی نماز رواں ند ہوئے نہ لگا پلکارا
تیز براق چلایا حضرت طور سینا وچ گیا ۔ جتھے حضرت عیسیٰ ہوراں جرم کہند سین لیا
بڈھی نمانہ چلنہ نیدہ عمر وڈیری ۔ لکڑیاں دا بھار بدھو سو چائے پنڈ وڈیری
جاں اوہ چکے چک نہ سکے بہتی ہور لیاوے ۔ پھر چکے تے ہل نہ سکے ہور نہینی بھر یاوے
کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا حال سنائیں ۔ جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں
ایہ دنیا نے دولت والے حرصوں جوڑن مایہ ۔ بھلکے مرے خرچ نہ کردے ہور تکن وچ پایا
اگے ہور بزرگ ڈٹھو نے کھوہ وچہ ہاوے لوکا ۔ جاں اوہ کھچے باہر آوے دسے خالی سوکا
کہے محمدؐ جبرائیلا ایہ بیان سنائیں ۔ جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمدؐ تائیں
ایہ ہے قسم ریا بنیا پھر لوں خالی رہندا ۔ جے کو مرد سخا کے کسے نوں نام خدا دا لیندا
ظاہر کرے بھلیائی نیکی خفیہ کم شیطانی ۔ روز قیامت خالی رہنا نیدے ایس نشانی

باب دربیان رسیدن پیغمبر خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم در بیت المقدس

تا بیت المقدس اقصیٰ تائیں حضرت جا سدھائے ۔ کئی ہزاراں اگوں آسمانوں ملن فرشتے آئے
اقصیٰ اندر جا محمدؐ ڈٹھے باغ بہاراں ۔ باغ چوفیرے اقصیٰ اندر چلے مشک بہاراں
انب انار ٹینگ سوڑے انجاس ہزاراں ۔ لاچی لونگ تے بیفل چینی گھڑیاں سن گلزاراں
کھٹے مٹھے گلگل آڑو نیموں سن رس داری ۔ جامن تے شہتوت بدانہ کیلا ہور کناری
کشمش گری بادام منقہ پستہ مغز چھوہارے ۔ سیب اخروٹ کھجوراں خرمے دیندے خوشی جھلارے
رکھ بہاری ساوے نگیاندی اُلّی مزنج نرنجاں ۔ دیکھ چمن دل تازہ ہووے دور ہوون دکھ رنجاں
اوتھے حضرت وحی کہیو نے اتھے کھلے براقوں ۔ آ بنی چو طرف کھلونے روشن نوروں پاکوں
طرفہ قسم لباس اوہناندا کپڑا ذات حریری ۔ السلام علیکم کہندے بول زبانوں شیریں
کہے محمدؐ جبرائیلا کون بزرگ ایہائی ۔ واقف کریں انہاں تھیں بینوں اگے معلم تاہیں
حضرت وحی نبی نوں کہیا ایہ بھرا تساڈے ۔ دل وچہ خواہش نماز پڑھن دی آئے پاس تساڈے
ہمروں امامت اقصیٰ اندر پاک محمدؐ تائیں ۔ سنگ پیغمبر نگہ کھلوتے کیتے صفاں کر نیتی
پڑھی نماز تے فارغ ہوئے کرن لگے گمنڈ لوں ۔ بہت اللہ دیاں فضلاں کولوں کھلے بیان بہندوں
کہندے صفت خداوند تائیں توں ہی بار خدایا ۔ جو جو فضل کسے تے کیتے سب نے آکھ سنایا

اول ابراہیم اللہ دا ہویا صفت ثنائی
امت دا سلطان کیتوس شان بلند ودھایا
پھیر اللہ دا حضرت موسیٰ ہویا صفت ثنائی
سنت کلام ہیں نال اللہ دے کیتی باجھ وسیلے
پھیر جنہوں رب عصا دتا اوڈ کرامت والا
جے ہیں طلب کھانیدی ہوندی تنیہ رکھن دا
جے پئی طلب پانی دی ہوندی مار زمین کڈھ دیوا
جے ہیں راہ پیادہ منزل ہندوال تھک بیماری
جے ہیں سختی دھپ تساڈے لگے رت چوماسہ
جیکر چڑھے ہاتھی بیرے تے لشکر نے ہزاراں
ستر عجوبے ایس طرح دے آپے جاوے تائیں
مار فرعون خراب کرایا خالق جنہیں میری
پھیر حضرت داؤد اللہ دا ہویا صفت ثنائی
لوہا موم کرایا جس تھیں اڈا کرم کیتوس
مار جالوت ہلاک کرایا خالق جنہیں میری
پھیر سلیمان پیغمبر رب دا ہویا صفت ثنائی
دیو جن پریاں ہور بلائیں رہن میرے اوڈ قیدی
جانوراں دی بولی سمجھاں عقل اجیہا ایسی
پھیر روح اللہ حضرت عیسیٰ ہویا صفت ثنائی
آدم وانگوں پیارا ہویا ایڈا فضل کیتا سی
توریت زبور انجیل صحیفے پڑھ دنیا تے آیا
دو قسماں ہیں رکھ لیا تے جان خداوند پائی
باجھوں باپ کیتوس پیدا جد فئے اس سجانوں
پھیر محمد صاحب ہویا رب دا صفت ثنائی
اول میرا نور الٰہی خاکوں آپ بنایا

جنہوں رب خلیل بنایا اوڈ دتی چنگیائی
نمرودے آتش وچوں جنہوں رب بچایا
جنہوں رب کلیم بنایا اوڈ دتی چنگیائی
اوڈ محبت ہیں تکے آہی خبر نہ دھی وکیلے
ستر خصلتاں جس وچہ آہیاں کرم کیتا رب تعالیٰ
میوے لگن نال ہزاراں کھاواں جو دل منگدا
چشمے نہراں جاری ہوون جو دل چاہندا ایہوان
گھوڑا بن کے آن کھلووے پھیر کراں اسواری
بدل بن کے سایہ کردا عجیب اجیہا جاہیا
غرق ہووے ڈر جاوے کولوں دہشت وانگوں راں
دشمن زیر کرے ہیں لگے کی کجھ کراں ثنائیں
پھر توریت تے تختی رحمت دتی اوڈ چنگیری
کرم کیتا رب میرے اتے اوڈ دتی چنگیائی
علم زبور صحیفے والا جنہوں بخش دتوس
بہت پسند کیتی رب خالق ذکر عبادت میری
کرم کیتا رب میرے اتے اوڈ دتی چنگیائی
کھولی دیاں کی فضل ربیدا بخشش ہوئی
خلقاں دا بادشاہ ہیں آہا صفت پیغمبر کیہی
کرم کیتا رب میرے اتے اوڈ دتی چنگیائی
حکم اندر ہیں عالم ہویا علم خدا دتا سی
مردیاں تائیں کہاں ہیں گلاں ایہ طریقہ پایا
چام جوڑی ہی چھنکدے یا رو ہجل گیا اک جائی
رب زندہ آسمانی کھڑیا جنہوں ایہیں جہانوں
کرم کیتا رب میرے اتے اوڈ دتی چنگیائی
پھیر اس خدا تھیں اپنا سینتی وچہ جہان بھجایا

اول آخر کہیا جنہوں ہے سردار پیارا
علم قرآن توحید الٰہی جنہوں آپ پہنچایا
توریت زبور انجیل صحیفے چھپ گئے اس آئے
انھے کل زبان کیتنی سو کدھاہ نہ راغت پائی
پھیر جنہوں رب خبر گجا بیندا وچ خلقاں یاں دیاں
پھیر کہیا رب روز قیامت جنہوں یاں شفاعت
سن کے صفت نبی سرور دی سبھ تصدق ہوئے
تا پھر حضرت وحی نبی دا دست مبارک پھڑیا
لیکے حضرت وحی نبی نوں پہنتا اندر صحرا
پوڑی اس مکان نبی نوں جبرائیل وکھائی
ڈنڈی جیکن قسم ستھری قدرت دیکھ الٰہا
کر بسم اللہ پاک محمد تیز پیراتی چلایا
کئی کروڑاں ملک کھلوتے اس پوڑی پاہی
صاف سواری چال نبی دی جیہوں آفتابی چڑھیا
دیکھن لگے آسماناں نوں نور محمد سارا
تا اک جاگہ پاک محمد وچ معراجے ڈٹھا!
جو داں طبق تلی تے دھر دا وچ بیٹھا ہویا
ہتھ کہے اوہنوں اک دریا وچ وڑ دیندی الٰہی
ہیلیٹھ ہوا تے اُتے پانی علماں والے لکھدے
یا پیغمبر خاطر تیری ملی بٹھیار اہ توں
اس تھیں لنگھ اگاہاں گزرے تخت اک ہوائی

اول قبر کھلے گی میری روز قیامت والا
جو کجھ ہوسی وچ اس دے جنہوں اوہ فرمایا
آہے جو نہ گورا انہاں نے سب قرآن چھپاتے
نال تسیم رواں نمازاں ہر جاگہ گذرانی
نہ کوئی ہویا اول ہیں تھیں نہ کوئی آخر کرساں
کریں سفارش کل خلقاں دی بخشانگا ہیں اس ساعت
قادر قدرت ویکھ ربیدی حضرت اٹھ کھلوتے
دامن جھاڑ وداع کرا قصے بچھیرے اتے چڑھیا
اوہ بھی مکان زمین تے مشکل راہ تنے بکھڑا
یا ہی اک زمرد اس دی اک یاقوتی آہی
پنجاہ پنجاہ ہزار برس دا اک دوجے دا راہا
جائی واگ رکاب اشارت کر جا پاک دا سایا
کرن اشارت ابو محمد اکڈ چے دے تا ئیں
سوہن صلوٰۃ ضاراں اکوں کیتی لکھ کروڑاں
ملک الموت آیا جیہڑا سدن جان قبض دا دھندا
اک فرشتہ پوڑی اتے رستہ ملی بیٹھا
آکھ سلام نبی سرور نوں عرضی ہو کھلویا
دو سو سالاں ڈونگھا پانی کالا رنگ سیاہی
سورج چن ستارے جتنے دنیا اتے دسدے
اگے خلقت آدم دے تھیں چوی ہزار دا راہا
عقل فکر حساب نہ آوے اس دا وچ دانائی

اس تھیں لنگھ اگاہاں گزرے فرش فلک دا آیا
جا دوجے دروازے اتے حضرت نوں پہنچایا

باب در بیان ویدن حضرت نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم آسمان اول را

اللہ باب آسان کریں قول جو آسمان اول دے
جو کجھ پاک محمد ڈٹھا اندر راہ تفصیل دسے

پاک نبی نوں نظری آئے اول نور نتارے
سنگل پا لٹکائے ہوئے وانگ قندیلاں سارے

پھیر محمد ڈٹھا اگے طرفہ در نکلدا تی
مروارید دی کفر جڑاؤ ہور تمام یا قوتی

اوتھے سی دربان فرشتہ اسمٰعیل کہائے
کئی ہزاراں ملک جو اسدی تابع رب کرائے

دستک کیتی حضرت وحی نے لیکے نام ملک دا
جلدی کھول بوہا دربانا ہادی راہ خلق دا

اوہ دربان فرشتہ اگوں کرے بلند آوازہ
میرے نال محمد سرور بوہا کھول بھراوا

حضرت وحی کہیا مرد اعظمی نوں سن دربان اناوا
میرے نال محمد سرور بوہا کھول بھراوا

سن کر نام محمد ہویا ملک سہایا
کر بسم اللہ کنجی پکڑی دوڑ بوہے ول آیا

آکھ سلام نبی سرور نوں دست قدم ول کھڑیا
قفل اتار زیارت کیتی شکر زبانی پڑھیا

کر بسم اللہ پاک محمد اندر قدم ٹکایا
خوشی ہوئی آسمان اول تے سرور عالم آیا

اول ڈٹھے ملک محمد وچہ قیام کھلوتے
طرفہ قسم لباس انہاں دے جیوں سبزی طوطے

ایہ عبادت پاک نبی نوں لگی بہت پیاری
پھیر پچھیو نے جبرائیلا دس حقیقت ساری

جسدن دے رب پیدا کیتے منگن کھلے دعائیں
ایسے وہم کھلوتے رہسن روز قیامت تائیں

کہے محمد جبرائیلا وقت جواب دو یارے
کتنے ہوسن کہیں کہاں وچہ حساب شمارے

جبرائیل نبی نوں آکھے کی کجھ دساں تینوں
ایہ لشکر بے انداز نبیا خبر نہیں کجھ مینوں

کہے محمد جبرائیلا ایہ عبادت چنگی
بلیں بھی عرضی ہووال رتنے جے رب دیوے منگی

بھی فرمان ربیدا آیا پاک محمد تائیں
وچہ نماز قیام کھلونا امت نوں فرمائیں

ایہ فرمان ہویا اس ویلے سمجھ لوو کریارو
وچہ نماز تسلی بیٹھی نال یقین گزارو

پھیر محمد ٹریا اوتھوں پاک رسول خدا دا
اگے ڈٹھا ذکر کریندا حضرت آدم دادا

سُبْحَانَ الْجَلِيلِ الْاَجَلِّ سُبْحَانَ الْوَاسِعِ الْغَنِيِّ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

جس نوں دنیا نے زندہ آیا اوسے نور وجود دے
جنگی بیٹھے جائے اوہی بیٹھے ہو آسودے

نہ لباس بدن دا اوہدا سر دستار نورانی
اور پر تخت تحمل والے بیٹھا شاہ جہانی

پھیر کہیونے جبرائیلا کون بزرگ ایہا ای
اگے جا السلام علیکم حضرت آکھ سنایا
تاں اس ویلے نبی صاحب نوں کیا کجھ نظری آیا
جاں اوہ طرف سجی دل ویکھے ہسدے ہسدے خوش ہوندے
کہے محمد آدم تائیں دس حقیقت تینوں
آدم کہے محمد تائیں سن میرے فرزندا
سجی طرفوں لوک بہشتی ایسے نے خوش ہونداں
دائم جنم اولاد دی تینوں نال کوئی ہمہ اندیشہ
تینوں رب خلاصہ کیتا میری وچہ اولادے
جس دن روز قیامت ہوسی صاحب عدل کریسی
تس دن نبی ہیاں در تیرے کوکن سبھے نفسی
اول ندے ہے خاص ہونا شفیع تیرے بوجھ بازی
میں کہی بابا جہا اس دے فرزندے گنہ کھادا دانہ
ایہ کھی غرض شفاعے میری کہہ فرزند پیارے
ہور رکھہ وہ سجا تب اگے نظر نبی دی آئے
کسی شرارے ہور فرشتے کھیندے پالوں جیہ گاڑے
کہے محمد جبرائیلا ایہ بیان سنائیں
ایہ دنیا تے کل ارواح سن نیکی دیکھن دے آئے
ایہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا
کی کجھ آکھاں جو کجھ آہی سختی باب انہاں دے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی
ایہ دنیا تے وچہ نمازاں کردے آہے کاہلی
ایہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا
سیکنے تے لاہے دسن سختی حال بہ ہند
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی

وحی کہیا ایہ باپ تساڈا آدم قبلہ گاہی
حضرت آدم ہویا مصدق ویکھے نبی خداوا
حضرت آدم صفی اللہ دا ایہ طریق سے بابا
جاں اوہ طرف کھبی دل ویکھے ہنجوں بھر بھر روندے
رونے دا انہاں کو سناواں تینوں روون ہسن سندا
کہہ نہ کو سناواں تینوں روون ہسن سندا
کھبی طرفوں دوزخ جھلے تو بھر بھر روداں
ایسی اولادے کارن تینوں رات دنے اندیشہ
ویکھ تینوں دل راضی میرا تیں پر فضل خدا دے
نیکی بدی ترازو تلنے نال حساب تولیسی
دوزخ ہاویرا دس دہاڑے ہانگ کردا آہی لیسی
بلسی نار جے شفاعت والا صاحب ہوسی خاصی
کڈھ بہشتوں باہر لیا جاں ریا انہیں بچانا
ایہن آکھ محمد ہوئیا خالق دی سرکارے
دیکھ نبی منجیہ ہوئے قدرت کھیل وکھانے
سنت سو کھیل اک تھیں ہوئے تانجھوں وڈھے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
نیکی دا خوش بدلہ لیا آن الٰہی پاسے
چوتھی قوم اگوں اک آئی دیکھ تعجب رہیا
پاک انہاں نوں لیکے پتھر پارن وچہ سراندے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
دہن رکوع سجود نہ چنگا کردن سے ہن والی
پنجویں قوم اگوں اک آئی دیکھ تعجب رہیا
دوزخ اندر ملک انہاں نوں چارن مثل حیواناں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں

ایہ دنیا تے رحم نہ کردے دل فقیراں آہے
ایہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیرا اگاں ول گیا
ہر اک اگے دو دو کھانے سرور پاک کہیا سی
توبہ تائب ہوئے یار و حال ہیا بدکاراں
ویکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون ایہے گنا ہیں
ایہ دنیا تے زانی آہے ہار ہونی تے کرہ ماں
تاں مردار ہوئے کھانا دانچے رب حلالوں
ایہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیرا اگاں ول گیا
آتش قسم لباس انہاندے دوزخ لٹ دوالے
ویکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون ایہے گنا ہیں
ایہ دنیا تے راہ نہ دسن ٹھٹھا کردے راہیاں
ایہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیرا اگاں ول گیا
سر تے بھار رکھلو نے ہوئے لدے وانگ حماراں
ویکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون ایہے گنا ہیں
سخت عذاب انہاں نوں ہوندا پھیر درست اذیاسے
اگوں کٹن تھیوں ہوون پھیر درست اوہ سارے
ویکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون ایہے گنا ہیں
ایہ دنیا تے بہندے آہے اگے یاد نہاں جی
ایہ دنیا تے کھاندے آہے ہر دم مال بیگانہ
جال اوہ عدل بعدل کردے یارن جھوٹھ زبانی
ایہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیرا اگاں ول گیا
جبہ دوہن ملک انہاندا پاون مونہہ انہاندے
ویکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون ایہے گنا ہیں
ایہہ دنیا تے گلہ کریندے گھر وچ بہہ کسے دا
ایہہ طریقہ ویکھ محمدؐ پھیرا اگاں ول گیا

متھوں منہ زکو نوں کردے جھکوئی دینی چاہیے
چھیویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
اک پاسے مردار سی گوشت اک ول نعمت آہیسی
نعمت ڈیوں کنڈ کریندے خوش کھانا رسے مرداراں
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
اپنے چھوڑ قبیلے نکن دل بیگانیاں حرامی
خبر سے کی کجھ ہوسی پھلکے سختی ایس اعمالوں
ستویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
توبہ کرو عذاب اچھا نہ رب کسے وکھالے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
ایہہ بدخوئیاں پیش انہاندے اج حضور دی آئیاں
اٹھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
طاقت قدم نہ چلن سر گنڈ رکھ ڈلو نے بھارا
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
اوہ نا قینچی لے کے کٹن تاں پھر ملک دے والے
آتش قینچی پکڑ فرشتے کٹن لمیاں زباناں
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں:
دوزخ وچ ہرن ہمیشہ کردے ہاں جی ہاں جی
جو کوئی گھر وچ رکھدا آہا بھن دے سیاناں
پیچ درست بیکارن اگوں ایہ پلید شیطانی
دسویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
آئے نظر نبی سرور نوں گوشت اپنا کھاندے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
جو کوئی گلہ کسے دا کردا ایہہ حال تسیں دا
یارہویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا

کالا منہ تے ککیاں اکھیں گز گز ہوٹھ انہاندے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی
چلو حضرت نظر نہ پاؤ ایہہ پلید سزائی
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا
سچے پیٹ انہاں دے آہے جیوں مقدار بھڑولے
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی
ایہہ شرمندے دنیا اتے جھوٹھی دیہن گواہی
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا
عورت خوک انہاندی آہی کچھی چلیھ کٹاری
ویکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی
ایہہ شرمندے دنیا اتے کرن بیاج بیوپاری
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا
سخت عذاب انہاں نوں اژدر نوچ پھر پھر ونڈے
دیکھ محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی
انہاں کیتے خون ناحقے ہور بنے ایہہ اسارے
ایہہ طریقہ ویکھ محمد پھیر اگاں ول گیا
کالا منہ تے کیریاں اکھیں آتش دے پشوازے
پھیر محمد کہے وحی نوں کون اجیہے گناہی
ایہہ دنیا تے عورتاں آہیاں خصم انہاں نخصمی کردے
ہور ڈٹھی اک والاں اُپر تے عورت ٹنگی ہوئی
ایہہ دنیا تے جاں سر دھوندی شوق کریندی دلدا
پھیر ہور ڈٹھی اک پستان اُپر تے عورت ٹنگی ہوئی
ایہہ خصم دے آکھے باجھوں ہوراں دودھ پلائے
حضرت پچھے دسیں وحیا حالت عورت والی
ہور ڈٹھی اک عورت ادھے نک نہ آنوں ذرہ

ریشہ پاک لہو پلیدی منہ پہ نالے جاندے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں
سن کے نام شرابیاں والا ڈریا نبی شتابی
بارھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
دھوناں اتے طوق پیہے تے ذرا نہ جاون ٹرنے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں
ایہہ بد صورت عیباں کارن پٹیں انہاندے آئی
تیرھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
دائم سخت عذاب انہاں دی کردے گریہ زاری
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں
وڈھی رشوت کھان ہمیشہ نہ رب نخصیندا راضی
چودھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب رہیا
آتش گرزاں مار فرشتے روز انہاں نوں کٹدے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں
ناہن روزے نماز منے ناہیں اینویں رہن کُندے
پندرھویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب ہیا
گرزاں وسن کوکن اگوں خوکاں وانگ کراڑے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمد تائیں
کہیا اونہاں دا آکھن ناہیں کردیاں بہت آزردے
پھیر کہے نے جبرائیلا کیوں وچ عذاباں ڈھوئی
وال دکھائے مرد بیگانے ایہ ہن بدلہ ملدا
پھیر کہو نے جبرائیلا کیوں وچ عذاباں ڈھوئی
یاں بیگانے جہاں دلوں رب سچے نہ بھاوے
سخت زبانی خصم رنجانی تاں سڑدی منہ کالی
دونویں ٹنگے وچہ بدھے آتش نال منقرہ

کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا عیب سنائیں
ایہ دنیا تے عورت آہی ازل عمر جرانی
تسدا ن حسن اوہدا پھل آیا خاوند ہتھوں دہردا
ہور ڈٹھی اک عورت آتش دے گل جاندے
کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا حال سنائیں
خاوند نال ہمیشہ جانوں ایہ اجوڑ رکھیندی
ایہ عذاب معاف نہ کیتے اجر ملے درگاہوں
ہور ڈٹھی اک عورت اوتھے آتش دے وچ جلدی
ہور ڈٹھی اک عورت آہی ہتھیاں عیباں والی
کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا حال سنائیں
خاوند دے فرمانے باجھوں باہر گھر تھیں ونجے
ہور ڈٹھی اک عورت اوتھے خود حضرت فرماندے
کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا عیب سنائیں
ایہ دنیا تے جم شکم تھیں دھیاں پت کھنڈاوے
جاں ایہ جنبی ہووے بنیا نہ گھن پانی نہاوے
ایہ طریقہ دیکھ محمدؐ پھر اگاں ٹل گیا
وچ ہاویے ننگے ہوئے مجرم کئی ہزاراں
آہرن وانگوں گرزاں دسن نالے حد نہ کائی
جے اک شاخ پہاڑاں اتے ڈگ پوے اکواری
اوہناں اتے دشمن پیاں کھندے وانگ داناں
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں اس دا حال سنائیں
چلو حضرت نظر نہ پاؤ ایہ منافق بندے
ایہ طریقہ دیکھ محمدؐ پھر اگاں ٹل گیا
دیکھ محمدؐ کہے وحی نوں کون ایہے گناہیں
مادر پدر بیزار انہاں تھیں کہیا نہ منندے آہے

جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
جاں جاں خاوند دی کردی نافرمانی
ہتھ اٹھا کے ایہ بھیج جاندے صاحب غیرت کردا
سارا ایدن ہویا گل اسدا نکلے وانگ تراہے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
نال پرایاں ایہ مرداں دے سنگ دی خوشی کریندی
قادر بخشا لوک نہ ڈردے خوف خطر دے اوہل
نال زبانے ننگی ہوندی دیکھ ہمیشہ حیدر دی
آتش دے اس سنگل بیڑیں ہوئی قید موکالی
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
نال پرایاں گلاں کردی ناں رب بندگی گھتے
دوزخ وچوں تتا پانی ملک اوہدے سر پاندے
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
پھر لا کرن تے ننگے ناہیں ایہ گل رب بھلاوے
وچ پلیدی رہے ہمیشہ اوہ دسن بدلا پاوے
سولھویں قوم اگوں اک آئی دیکھ عجیب رہیا
نیت خوکاں نال انہاندے پوندیاں نالے یار
شاخ ہزار نہاں وچ آہی آتش دا انگ
دا انگ سکے گل جاون تھر تھری نہ لگے ساری
ہر نائب ہووے یا رو منگو منعل رناں
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
ایسے حال قیامت تائیں رہن ایہ بندے
ستارھویں قوم اگوں اک آئی دیکھ عجیب رہیا
جبرائیل حقیقت دسیندا پاک محمدؐ تائیں
ایہ تقصیری ساریاں نال نہ رب بخشیا چاہے

ایہہ طرفہ ویکھ محمد پھرا کاں ول گیا
سینے پر نے ڈکے ہوئے گل وچہ طوق طوفانی
ویکھ محمد کہے وچ لوں کون ایجہے گناہیں
ایہہ دنیا تے گادن وانے راگ جہناں دلایا
حضرت سن متحیر ہوئے اگاں وہیاں کیتوں تے
پھیر محمد نبی اللہ دا ٹریا دنج اگاہاں
آدھا سینہ آتش اس دا آدھا کہ پانی
کہے محمد جبرائیلا اس نام سناہیں
ایہہ ہے رعد فرشتہ حضرت بھاریاں طاقیاں والا
جتھے حکم ریدا ہووے اوتھے جا وساندا
اگے ہو السلام علیکم کہے محمد رب دا
پھیر محمد رخصت ہوکے پئے قبلے دی راہیں
صفت حساب نہ آوے اسدی ہرگز وچہ شماراں
کہے محمد جبرائیلا اس دا حال سناہیں
بحر حیات ایہہ نام انہیا ایہہ دریا کہیندا
کر بسم اللہ پاک محمد تنبر براق چلایا

اٹھارہویں قوم اگوں اک آئی ویکھ تعجب ہیا
آہن گرزاں دسن پیاں نہ دم زندہ فانی
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
ایہہ تقصیر انہاندے فے وچ نے ندھ فرمایا
ملک سفید مثال ککڑ دی اگے پیو تے
اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
ایسی عجائب صورت نظر بنی نوں آئی
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
پدل تخت اسیدی کیتے آپ اللہ حق تائیں
نوبیاں وانگ آواز کرے جاں سبح سبحا بلاندا
رعد دونویں ہتھ دھرے پیشانی ویکھ رسول خدادا
پھیر اگے دریا ڈٹھو نے جا کھلے اس جائیں
شیر برابر چٹا پانی موجاں مثل پہاڑاں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جس تے پانی اس دا دسے او ہا ثابت تھیندا
پھیر اگوں آسمان دوجیدا فرش نورانی آیا

باب دربیان رفتن آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم بر آسمان دوم

اللہ باب آسان کریں توں دوم آسمانے سندا
چاندی قسم دیلیز سلایاں تختے ذات سنہری
اس تے سی دربان فرشتہ اسرافیل نورانی
پھیر اگے ہر اک اگے دو دو لکھ فرشتہ
سبھے نال علیم زباناں کھلے عبادت کردے

جس دن براتِ معراجے والی گیا محمد بندہ
سونے قفل ڈٹھونے زردا کنڈی ذات روپہری
تابع خاص فرشتے دو لکھ اگے اس دربانی
واللہ اعلم رب نوں معلوم اوڑک ایہہ نوشتہ
ایہہ تسبیح کلام انہاندی جتھے مالک دردے

سُبحٰنَ اللّٰهِ کُلَّمَا سَبَّحَ لِلّٰهِ مُسَبِّحٌ وَالحَمدُ لِلّٰهِ کُلَّمَا حَمِدَ لِلّٰهِ حَامِدٌ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ کُلَّمَا هَلَّلَ اللّٰهَ مُهَلِّلٌ
وَاللّٰهُ اَکبَرُ کُلَّمَا کَبَّرَ اللّٰهَ مُکَبِّرٌ

Scanned with CamScanner

تاں پھر جبرائیل بلایا اسے دربان پیارے
اوہ بھی طلب کنارے آئے کھلے اٹھ بکھن زہی
نفل اتار زیارت کیتی کہن سلام محمد یار
کر تعظیم اتار پاک محمد اندر قدم ٹکانا
اگے ہور فرشتے ڈٹھے بانجھ حساب ہزاراں
اوہ بھی کرن عبادت ربدی اندر حکم الٰہی

نفل اتار و سرور آیا ساتھ پیارے کائے
کہن سبھے مرحبا نبی نوں کیتا کرم الٰہی
کیتا رب خاص نبیوں فضل تمام محمد
خوشی ہوئی آسمان دوجے تے سرور عالم آیا
وچ رکوع کھلوتے ہوئے کئی لکھ ہزاراں
ایہ تسبیح کلام الٰہی انہاں دی حضرت سی دل جاسی

سُبحٰنَ الوَاسِعِ الوَادِبِ سُبحٰنَ الَّذِی بِیَدِکَ الاَبصَارُ وَلَا تُدرِکُہُ الاَبصَارُ سُبحٰنَ العَظِیمِ الکَرِیمِ

اگے ہور سلام کہیو تے موہوں ملک نہ کوئے
پھر کہیو نے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
بھی فرمان ربیدا آیا پاک محمد تائیں
پھیر محمد ٹریا اوتھوں ہور ملے دو تیدے

سر جھکیا نتے مٹی لبیں اندر رہے رکوئے
ہیں بھی عرضی ہوواں رنہیں جے دیوے منگی
وچ نماز رکوع کھلوتا امت نوں فرمائیں
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی کیتی شاہ پسنارے

سُبحَانَ اللّٰہِ الحَنَّانِ المَنَّانِ الاَوَّلِ لقیل لیہ الاَبَدِ سُبحٰنَ المُبدِیِٔ المُعِیدِ

پھیر کہیو نے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
اگے ہور سلام علیکم کہیا نبی انہاں نوں
کہن لگے مرحبا تدوں صدقے جس راہ آیوں
اج محمد تیرے تائیں کھلا نفل حضور ول
جاں رب خاص کچہری کیتی یاد رکھیں ایہہ کہنا
آمین آکھ محمد صاحب ٹریا دنج اگاہاں
ہر ہفتاد ہزار سی اس دا کچھ کراں ثنائیں
اگے کچھ شمار نہ آوے سن کے عقل نہ رہسی
دیکھو وکھی رنگ زباناں ہر ہر منہ تخیلیں بولے
جاں رب ہوگ ثنا ربیدے سنیہ ہرگز ہول ڈنگیں

حضرت عیسیٰ یحییٰ دونوں وچ کہیا شاہ تائیں
من سلام انہاں پھر ڈٹھا چڑھیا چار دہاں نوں
اج معراج نبی نوں کیتا حرمت نال سدایوں
عرش کیتا رب تیرا اچیا خواہش تیرے نور دل
ہو افق قادر دے جو دوں ہرگز حرف نہیں کجھ کہنا
اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
ہفتاد ہفتاد ہزاراں منہ سی ہر ہر دے تائیں
ہفتاد ہفتاد ہزار زباناں ہر ہر دیوچ جیہی
ایہہ تسبیح پڑھن دن راتیں سرور طالب کہوے
امت دے بخشن والا فضل ربے تحفیں منگیں

سُبحَانَ الخَالِقِ العَظِیمِ سُبحٰنَ العَلِیمِ الاَعظَمِ - سُبحَانَ اللّٰہِ وَبِحَمدِہٖ

پھیر کہیو نے جبرائیلا اس دا حال سنائیں
قاسم اس دا نام [illegible] رزق نوں ونڈن والا

جبرائیل حقیقت دسیا پاک محمد تائیں
جیہڑا جیہڑا رزق کسے دا لکھیا آپ حق تعالیٰ

نہ لیہا رکیسے کم فورہ د تار برات پوچھاندا
تاں پھر جا سلام کہیں تے اوس فرشتے تائیں
ایہہ افضل نساں دے اندر اج خدا کرے گا
اینہاں آکھ محمد صاحب تیز براق چلایا

روز دی داوسواس نہ کوئی فرق ہے کھنڈ یاندا
من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
کل خزانے ظاہر باطن اگے کھول دھرے گا
پھر آسمان تریجے سندا فرش نورانی آیا

باب در بیان دیدن آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم آسمان سوئم را

اللہ بابا آسمان کریں نزول حال سوئم آسمانے
جس دن رات معراجے والی پاک نبی نے آئی
جاں آسمان تریجے اتے حضرت قدم ٹکایا
کلیاں دا آسمان ڈٹھو نے زر دروازہ نوری
اوتھے سی دربان فرشتہ نام نلون کہاوے
پھر اگے ہر اک نہ سے نے لکھ فرشتہ
سب عبادت کھلونے کردے ذکر ربانی

تاں در واجہ کرے دعائیں پائیں سن تہانے
جبرائیل زمیں نوں آندا ہے فرمان الٰہی
کی کجھ عفت سناواں یارو جو کجھ نظری آیا
موتی قفل نے روشن تاباں مشک جلے کستوری
تابع خاص فرشتے اسدی رہندے لکھ نزادے
واللہ اعلم رب نوں معلوم اوڑک ایہہ فرشتہ
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی حضرت دے دل بھانی

سُبْحَانَ الْمُعْطِي الْوَهَّابِ سُبْحَانَ الْفَتَّاحِ الْعَلِيْمِ سُبْحَانَ الْمُجِيْبِ لِمَنْ دَعَاهُ

تاں پھر جبرائیل بلایا اس دربان حوالی
اوہ جھٹ دا ملہم سکارے آیے پاک محمد تائیں
سن کے نام نبی سرور دا دوڑ بے دل آئے
کہندے حق دعا نبی دے یا سلطان محمد
کر بسم اللہ پاک محمد اندر قدم ٹکایا
اگے مدر فرشتے ڈٹھے انت حسابوں باہرے
پھر کہیو نے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
سجدے اندر رہن کدر کیوں دس بیان اسانوں
جس دن دے رب پیدا کیتے سجدے پئے ہمیشہ

قفل اتار ہر سرور آیا ذل وچہ کرکے بحالی
آہی خیر جہو کی انہاں کیلے اوڈیکن راہی
قفل اتار رکاباں آنے ساریاں منتھے لائے
اج حضور ہوسی تیرا اچا شان محمد
خوشی ہوئی آسمان تریجے سرور عالم آیا
سجدے اندر ڈگے ہوئے کجھ جماعتاں سارے
کیسی نیک عبادت دتی اللہ انہاں نوں تائیں
جبرائیل نبی نوں کہیا کی کجھ کہاں تسانوں
ایہہ تسبیح کلام انہاں دی رات دنے ایہہ پیشہ

سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْعَظِيْمِ سُبْحَانَ الَّذِيْ لَا مَفَرَّ وَلَا مَلْجَأَ إِلَّا إِلَيْهِ سُبْحَانَ الْمُعْطِيْ الْأَعْلَى

اگے مدر سلام انہاں نوں حضرت مکی فرمایا

سجدے تھیں سر چا جماعتاں دہم لیں ول چایا

دھر دھر تھیو پیشانی اتّے مرحبا کہن اکوارمی
کہے محمد جبرائیلا ایہ عبادت جنگی
بھی فرمان ربیدا آیا پاک محمد تائیں
پھیر چلیا براق محمد وچ اکاس ول گیا
کی تکیا اک آہی اس بندے دے نور پیشانی
سینہ بہت کشادہ پیشانی چمکے نور ستارا
سر تے بچا تاج جڑاؤ چمکے نور مہتابوں
کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں
ایہہ ہے حضرت یوسف نبیا مصرے دا بادشاہ
بیٹا نبی یعقوبے سندا والی ملک مصر دا

گذر گئے پھیر سجدے اندر گھڑی نہ لگی ساری
ایس کھی عرضی رب تے ہووان ہے ریا پوے منگی
وچ نمازاں دوجا سجدہ امت نوں فرمائیں
مردا گئے اک کرسی اتّے بیٹھا نظر پیا
کرسی اتّے بیٹھا ہویا چند جویں آسمانی
دِسّے زہرہ مشتری تاروں صورت ایدا بارا
متھے وچوں چمکن تارے رشماں جیویں آفتابوں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
وچ قرآن ہے سورت جیدی کیتی صفت الٰہ
ایہ تسبیح کلام ہمیشہ کرسی اتّے پڑھدا

سُبْحَانَ الْعَظِیْمِ الْاَعْظَمِ سُبْحَانَ الْجَلِیْلِ الْاَجَلِّ سُبْحَانَ الْقَہَّارِ ذُوالْوِتْرِ

اگے ہو السلام علیکم کہیا نبی ربانے
دست مبارک پکڑ نبی دا یوسف سی فرمایا
میرا حال معلوم تساں نوں وچ قرآن محمد
قصہ کل زلیخا والا ہوگ معلوم تساہاں
ہوئی بہت بے عقلی میں تھوں نہ رہی عقل فکر نوں
جیکر پیر پیادہ ہوکے پھڑدا پیر بدر دا
ایہ گناہ میرا بخشائیں حضرت اج ضروری
اگے پھیر یوسف سندے ڈٹھے باراں بھائی
پاک محمد وچ انہاں بخشیں جاں اکال ہا

اٹھ کھلوتا کرسی اتوں دیکھدیاں کنّاں نے
بیٹیاں طالب چہروں کی آہی حبس دل دا ایس آیا
ایس بخشایا اک بے عقلی ہوئی اوس جہان محمد
بہت زلیخا ترلے کیتے رکھی نہ کر اساں
چالیس سالاں جس دن ملیا ہوا سوار بدر نوں
آخر تیک میری بادشاہی پتر پوترے کردے
آمین آکھ محمد صاحب ٹریا کر منظوری
ایہ تسبیح کلام انہاندی کار ہمیشہ آہی
پھیر حضرت داؤد پیغمبر ڈٹھو نے بکر دا ورد کھلوتا

سُبْحٰنَ الْخَالِقِ النُّوْرِ سُبْحٰنَ التَّوَّابِ سُبْحَانَ اللّٰہِ شَدِیْدِ الْعِقَابِ

اگے ہو السلام علیکم پاک محمد کیتے
کہے داؤد محمد تائیں رب نبیوں وڈیایا
اج حضور دل بلسن نبیوں نبیا فضل کروڑاں
آمین آکھ محمد ٹریا پاک رسول خلیفہ

پھیر اگوں داؤد پیغمبر من بشارت دیندے
زندہ نازہ آسماناں اتّے جبرائیل لیایا
امت نوں بخشایا لوڑیں جھڑیاں ساں نوں لڑاں
پھیر ڈٹھا سلیمان کردا ایہ وظیفہ

سُبحَانَ المَلِکُ سُبحَانَ القَادِرِ الجَبَّارِ الجَبَّارِ سُبحَانَ مَن اِلَیہِ تَصِیرُ الاُمُور

کر ملاقات محمدؐ اوتھوں ٹریا ونج اگاہاں
سر مفتاد ہزار سی اسدا لکھ دیو جیہ ثنائی
اوڈے بیہ وڈے سن اسدے جیہڑا اوہ کرے کشادہ
آکھ السلام علیکم اس نوں ٹریا ونج اگاہاں
ترسٹھ ہزار کوہ سی لماں چوڑا چالی کوہ د
کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا نام سنائیں
جبرائیل محمدؐ تائیں کھول بیان سناوے
دنیا دکھ عذاب اونہاں نوں وحی ملک فرماوے
ایہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا ونج اگاہاں
ایہ دریا کشادہ ایڈا صفت حساب نہ آوے
پھر کہیو تے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
جس دن ویلے نوح نبی دے بحر طوفان چلیا سی
اتھے کیسے نہ معلوم کیتا گھلیا سی کر نائیں
کر بسم اللہ پاک محمد تیز براق چلایا

اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
ہر سر جیسے کئی ہزاراں پر جیسے تے آہی
پہنچن مشرق مغرب تائیں ایڈا قدر زیادہ
اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
دے عذاب جماعت اکی نوں کرداوڈ اندوہ
کون جماعت گناہاں والی مار کرن جس تائیں
ایہ فرشتہ نام نبیا موسائیل کہاوے
دنیا وچہ نبیاں اتے جنہاں ظلم کمائے
پھر اگے دریا ڈٹھو نے نظر کیتی بادشاہاں
آبی فرش کھلوتا دسے نظر جھڑے دل پاوے
بحر قیوم دھی فرمایا پاک محمد تائیں
اس دیہاڑے بحر قیوموں قطرہ اک گھلیا سی
دنیا تے نوں نیزے چڑھ ہیبت بلندی جائی
پھیر اگوں آسمان چوتھے تے فرش نورانی آیا

باب دربیان کیفیت آسمان چہارم گوید

اللہ باب آسمان کریں نوں جو آسمان چہارم
جائی آسمان چہارم اتے حضرت قدم ٹکایا
اوہ آسمان چہارم آہا بھی بسیار کشادہ
ست آسمان زمیناں ستے جے اس اندر پائے
روپے دا رب راس بنایا چاندی دا دروازہ
(نقشے سی) دربان فرشتہ موسائیل بنامی
چار چار لکھ ہر اک اگے تابعدار فرشتہ
سب عبادت وچہ کھلوتے اور دربان فسلیمی

تا در عاجزہ کر نے ثنائیں جو کجھ نظری آیا
کی کجھ آکھاں صفت ثنائیں جو کجھ نظری آیا
بے انت آہی موکلانی اس دی آہا بہت زیادہ
جا اپن اسدے اگے سارے جیوں کھل ڈھل رائیے
موتی تقفل تے کلمہ اتے لکھے دا اندازہ
چار لکھ آہا خاص فرشتہ لگے اوس سلامی
واللہ اعلم رب قول معلم اوڑک ایہ نو فرشتہ
ایہ تسبیح کلام انہاں دی پڑھدے نال چلیلی

سبحٰن خالق الظلمٰت والنور سبحٰن خالق الشمس والقمر المنیر سبحٰن الرفیع الاعلیٰ

تاں پھر جبرائیل بلایا اسے دربان فرشتے
قفل اتارہ سرور آیا کھلے نیک سرشتے
اوہ بھی ویکھن راہ کھلوتے پاک نبی سرور دا
سبھے بیٹھے اٹھ کھلوتے نام سن خیر بشیر دا
قادر فلک چہارم والا قفل اتار دتو نے
دنیا دے سلطان قمر دا آ دیدار کیتو نے
کرن دعائیں سرور تائیں اج حضوروں میرا
لگے نالوں کیتنے چھے ہوسی شان ودھیرا
ہویا فضل اساڈی بھاگیں اج معراج نسانوں
اج نصیب زیارت کیتی تیری رب اسانوں
آمین آکھ محمد صلعم سرور اندر قدم ٹکایا
خوشی ہوئی آسمان چوتھے تے سرور عالم آیا
ملیا حضرت موسیٰ اگوں کردا ورد زبانوں
ایہ تسبیح کلام نہاندی ہوسے نور زبانوں

سبحٰن ہادی من یشاء سبحان الغفور الرحیم

اگے ہو السلام وعلیکم کہے محمد بھائی
مہتر موسیٰ پاک نبی نوں لیندا وچ کلائی
لے کے بغل نبی نوں موسیٰ لاہدے پڑھے شکرانہ
رب دیدار کرایا تینوں تیرا وچ آسماناں
اج محمد تیرے اتے وقت ایہا آیا
اگے خالق نہیں کسے نوں ایسی وچ سدایا
منتے زمیاں روشن ہویاں عرشاں نیک اجالا
فلکاں نے چھنکار ہویا سی خبر بہشتاں والا
مجلس خاص تیری ہے جا نزدیک نہیں گا
ایہ گل دس محمد سرور کی کجھ عرض کریں گا
عقل تکے دی جاگہ ناہیں عجب مکان ایہا
سنبھل سنبھل نال الٰہی سخن کلام کیہا
بہت سمجھ بے عجب خزانے سب بخشے تد تائیں
توں کر طلب حضوروں ایہا امت نوں بخشائیں
آمین آکھ محمد صاحب ٹریا رنج اگاہاں
ودیا کر کے پاک نبی نوں موسیٰ رناں آہیں
پرت محمد کہیا بھائی دس حقیقت مینوں
روندے دا مذکور سنائیں کی دل آیا تینوں
مہتر موسیٰ کھول نبی نوں سارا حال سنایا
ہیں قدرت ویکھ ربانی رناں نوں ہیں دھن خدا
سب نبیاں زیادہ رتبے کیتا تیرا شان بلندی
امت تیری میرے نالوں ہے منظور پسندی
اج جناب الٰہی اندر عرض کریں اک میری
توں منظور خدا دے اگے گل نہ بھردی تیری
ہیں نبیاں اک بے عقلی ہوئی سن فرعونے والی
قدم ٹکے توں نال لایاں کیتا دور سوالی
خویش قبیلے لشکر سارا ڈوب دتے ہیں پانی
واسطے پاناں غرق ہویا اوہ دل وچ ترس نہ رائی
غیرت کیتی خداوند تائیں ہیں تقصیری ہویا
تاہیں روز قیامت تائیں نامہ چاہاں دھویا
ایہ گناہ حضوروں میرا اج کریں بخشائیں
ہیں کر طلب چروکا بیٹھا عرض بار وقت نائیں

آہین آکھ محمد ٹریا جاں دو قدم اٹھائے
وچہ حساب نہ آئے اونہاں نہ کجہ صفت ثنائیں

کوڑیاں پرنے بیٹھے ہوئے بہر فرشتے آئے
ایہ تسبیح کلام انہاندی اندر حکم الٰہی

سُبحٰنَ الرَّؤُفِ الرَّحِیمِ سُبحٰنَ النُّورِ المُبِینِ سُبحٰنَ الَّذِی یُخفِی عَنِّی عَمَلِیَ
نَفسِیَ سُبحٰنَ رَبِّ العٰلَمِینَ ط

ویکھ محمد کہے وحی نوں ایہ عبادت چنگی
بھی فرمان ربیدا آیا پاک محمد تائیں
پھیر محمد ٹریا اوتھوں بیبیوں نے تیرے مائیاں
اک عورت فرعونے والی بی بی آسیہ خاتون
حضرت عیسیٰ بیٹا جیں داکی کجہ صفت کریاں
ڈٹھے حضرت محل انہاندے منقا دنقدا ہزاراں
پھیر محمد ویاہو کے ٹریا وچ اگاہاں
کرسی اتے بیٹھا ہویا اوہ جبیا وڈا فرشتہ
کرسی اسدی چار گوشے سن ہر ہر گوشے پاوے
اوہدے اوپر اوہ فرشتہ دائم رہندا بیٹھا
سبھی طرفے اوس ملک دی بہر فرشتے آئے
چمکے زہرہ مشتری نالوں چمکے نور دہانوں
کرسی ہیٹھ جڑاؤ اسدے طرفہ قسم گوہر دی
طرفہ قسم لباس انہاندے ساریاں سبز پوشاکاں
پھیر محمد اوس ملک دے نظر کیتی دل تکھے
سخت طبیعت کوڑیاں خوئیں سخت پوشاک سیاہی
ہتھ پھڑ ہتھیار اونہاندے نظر اونہاں نوں آوے
پرت پھڑ ہتھیار اونہاندے نظر اونہاں نوں پاوے
پرت انہاں تکنیں اسنوں کیتی نظر نبی پاد شاہاں
ایہ صورت جن پورا چمکے بہت طبیعت سختی
ہر دم ویکھے سختی دلوں نظر نہ مول چکاوے

ایس بھی عرض کراں رب لگے جبکہ دیوے منگی
التحیات گزاران بہہ کے امت نوں فرمائیں
ویکھ محمد نبی اللہ دا استقبال نوں آیاں
مادر اک کلیم اللہ دی نیز بیچی مریم خاتون
سر منہ چم لیا سرور دا کر اخلاص تہاں
گلیاں تھئیں سب خاص اتارے موتی جڑ کے ہزاراں
اگے اوہ فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
پاک محمد سرور اس دا کل سرشتہ
ست ست لکھ ہر گوشے پاوا کجھ حساب نہ آوے
پاک محمد صاحب اسنوں کرل کھلوتیاں ڈٹھا
سو ہتے بہت کمال زیادہ صفت نہ کیتی جاوے
خورش لیولن خورش خرابہاندی الفت نال زباناں
رنگا رنگ ہوئی گلکاری چاندی نقرہ زردی
جیکو نظری دیکھے اونہاں مرسی نال فراقاں
کجبی طرفے ملک کھلوتے رنگ سیاہی سبھے
سخت زباناں وچہ دہاناں آتش بلدی آہی
عمر خیالی رہن نہ ذرہ دیکھدیاں مر جاوے
عمر خیالی رہن نہ ذرہ دیکھدیاں مر جاوے
سر خود اوہنا فرشتہ جہڑا کرسی اتے آہا
تھاں اگے درخت دسوئے ہتھ اسدے پوچہ نختی
دیکھ محمد کنب کھلوتا لوں لوں کنبدی آوے

طاقت نہ گئی سہیطاقت ہویا دیکھ دماغ ملک دا
زرد ہویا سب بدن نبی دا زرہ زور نہ رہیا
جبرائیل نبی دے تائیں کھول بیان سناوے
جس تحقیق ملک زمیناں کنبن ہور پیدائش ساری
کھاہیاں نالوں وڈیرہ وچھوڑے بابیاں تھیں فرزند
وسدے آدم شہراں وچوں جنگل جاتا سے
نا پھر چھڈکے وحی نبی نوں ونج اکاں ول گیا
لے ملکا کہ نظر اناہاں کیہڑی کارے لگوں
سن کے ملک ایہ نام نبی دا لینا اچا نظر نوں
کہنا ملک سلام نبی نوں بہت ہویا خوش حال لا
کہیا محمدؐ ملکے تائیں دسیا۔ کسے دا کہہ نوں
جے ارواحاں نال سبھاں خلقت کریں تباہاں
ملک الموت نبی دنیائیں کھول بیان سنائیں
تختی اتے سب کسے دا لکھیا ناں تواں ذاتی
عمر حیاتی اسم بندے دا برگ نوشتہ آیا
جے دنیا تے بندے تائیں ہووے رحمت بھاری
جے اوہ بندہ نال قضا دے دنیا اتے مردا
مشرق مغرب جتھے ہووے ہیں پھر اوتھوں لیواں
بھاری جان سچے منتھا آوے دیواں منتھا نہاندے
ایہا کاردنی رب مینوں جس دن دا ہیں ہویا
آدم تائیں خلق کھپائی بیٹھا ایس مکانوں
پھیر حضرت نبی اللہ دے دست مبارک پھڑیا
کہیا ملک مجال کی میری کہیا نہ مناں تیرا
چا فرمایا نہ سنگ محمدؐ کی دل مطلب تینوں
کہے محمدؐ ملک الموتا نیکی کرہیں تائیں!

نادر بخشا حال کی ساڈا ڈریا خصم خلق دا
پھیر کہیونے جبرائیلا کون بزرگ اجیہا
ایہہ ہے ملک الموت نبیا عزرائیل کہاوے
ہر شے اتے نازل ہوندا نال ارادے باری
یاراں نالوں یار وچھوڑے تورڑے ولدیاں نداں
ایہا کاردنی رب سنوں کون کوئی دم مارے
ملک الموت فرشتے تائیں جدلے نال ایہہ کہیا
نبی اللہ دا آن کھلونا کیوں نہیں ملدا اگوں
اوہ کھلوتا کرسی اتوں ویکھدا یاں سرورنوں
ہیں ہاں تیری امت اتے رحم کماون والا
قبض کریں ارواحاں تائیں کیکر رکھیں کرنوں
تختی تھاں درختے والا دس بیان اساہاں
دنیا تھاں مثال الٰہی میرے پیش بنائیں
اک درخت ہے مونے والا اک مثال ہے جانی
ہر ہر پتے اپر محمد لکھیا آپ الٰہا
سبز نہ رہندا پتر اسدا تھالے اندر جھڑدا
پتر ٹٹے درختوں اسدا نال زرانش کھیڈاں
تختی اتوں ناواں اسدا نال زرانش کھیڈاں
سبھی طرفے ملک کھلونے سر منے حسن جنہاندے
یا پیغمبر ایس مکانوں ناہیں اٹھ کھلویا
اج محمدؐ عرض کراں اک جے توں منیں اڑیا
کہے محمدؐ عرض کراں اک جے توں منیں اڑیا
توں دوست خاص حبیب خدا دا قدر کیا ہے میرا
حکم تیرے وچ فرق نہ کرساں جتنی قوت مینوں
امت میری عاجز اتے نہ کوئی ظلم کمائیں

کہیا ملک مجال کی میری ظلم کراں اک ذرہ
سن پیغمبر راضی ہویا ملکے دا فرمایا
تاں پھر ملک اکولوں حضرت روویا ہوئے
پرت سوالیہ پانی اس دا سر دا اجیہا غضبی
کہے محمدؐ جبرائیلا اس دا نام سنائیں
ٹھل پیا دریا محمدؐ تیز براق چلایا
نال روایت ہوری عالم ایہا اختلاف لیائے
پر وچ کتاباں مسئلہ سانوں ایہو نظری آیا
پاک محمد پہنچا اوتھے ایہ عجائب پایا
سبز سرخ سنہری اوسدا نور سفید بنیارے
وچ ہزار قندیل نورانی جندوں دنوں سوائی
جتنے ملک آسماناں اتے سبھے عالم بالے
اوہ لبیک لبیک زباناں بولن ملک آوازے
تاں پھر وحی نبی سرور دا دست مبارک پھڑیا
جبرائیل نبی نوں کہیا اتھے پڑھو دوگاناں
کر کے طلب فرشتے آئے نبی جماعت کرائیں
ہو امام کھلوتے اوتھے نفلیاں دو رکعتاں
پڑھ سبھی نماز تے فارغ ہوئے بیٹھے منبر چڑھ کے
یا پیغمبر دو رکعتاں پڑھدے اسیں ہمیشہ
وحی کہیا بانگاں ہیں ہو وال یا سلطان محمدؐ
میکائیل امامت کردا ہو امام کھلووے
ہیں پر ملک تساڈی کیتا وچ بلالے والا
میکائیل کہیا پھر پچھوں فضل امامت آلا
اسرافیل کچھی بولیا پچھوں وچ جو خطبہ پڑھیا
بولے سب فرشتے پچھلے جو سن کھلے جاننیں

ہیں مائی باپ برابر وزناں جانی نبی منفردہ
جامے وچ نہ جسے ہمیں غم نہیں روح ہٹایا
اگے اک دریا جو آیا اوتھے جا کھلوئے
جے اک قطرہ باہر آوے ہڑھے زمین سر دی
بحر البالغ وحی فرمایا پاک محمد تائیں
جا بیت المعمور دے اندر قدم مبارک پایا
ہے بیت المعمور دا خانہ سدرۃ المنتہیٰ تے
ہے آسمان چہارم اتے قادر رب بنایا
موتی سرخ یاقوت اکی دا کعبہ رب بنایا
گنبد وچوں باہر آون قدرت دے چمکارے
پنج سے سال دا رہے داگر دا نے لمبائی
بحر البالغ ندی وچ سنا ون کرن طواف والے
وچ مسیتی ہون اکٹھے اندر جمعہ نمازے
اوس مکان اتار براقوں مسجد سی لے وڑیا
ہو امام صفاں دے اگے پاک نبی سلطاناں
منبر پر رونق تینوں رب کہیا ندھ تائیں
جتنے ملک اتے آسماناں تکر ہوئے جماعتاں
لگے آن فرشتے سارے عرضی ہوئے رل کے
ایس مسیتی جمعہ نمازے روز اساڈا پیشہ!
اسرافیل منبر تے چڑھ کے خطبہ پڑھے محمدؐ
جو کوئی ملک اتے آسماناں نال جماعت ہووے
بخشاں بانگیاں تیریاں تائیں جو دیوے حق تعالیٰ
دیاں اماں تیریاں تائیں جو دیسی حق تعالیٰ
دیاں خطیباں تیریاں تائیں سن نوں ایہ جھیا
کیتا پاک پیغمبر تیری جو کجھ سدیا سائیں

خبنا فضل اسانوں ہویا بخشیا اساں نت اناں — جیکو امت تیری وچوں لگسی کھلوگ اماماں
سن پیغمبر راضی ہویا شکر پڑھے لکھواری — پر رب جنہاں نارے فضل کرینیدا ہر کوئی کرداری
تا پھر حضرت نبی دا دست مبارک پھڑیا — ہو بیت المعمور دل وڈیا پھر ہیرا تے چڑھیا
راہ جناب الہی والے رکھ پیشانی لیندے — پھر اگے آفتاب ڈٹھو نے سورج جیہنوں کہندے
نال روایت اکس کہیو نے ایس جہانوں تھوڑا — اسی ہزار ورہے دا راہا سورج وچوں چوڑا
نال روایت اکس کہیو نے فرش زمین دا گھوڑے — سورج وڈا ایس زمین تھیں نہ لیسے حصے سٹھ
پاک رسول محمد سرور جا نزدیک کھلویا — تختے اک یاقوتی اتنے سورج دھریا ہویا
تریہہ سو سٹھ پایا اس تختے دا کی کجھ کراں بیاں — تریہہ سو سٹھ فرشتہ آہا ہر پادے دے تائیں
اک کھلا دریا فلاک تے نکلے کنڈے آہے — اندروں تختے نازن اسدے پانی سندے گاہے
ہر فجرے اٹھ چڑھدی طرفوں سورج چاہڑن جاندے — بیڑی وانگوں پانی وچوں اندر مغرب لاہندے
جہڑے چاہڑن اج سورج نوں بھلکے اوہ نہ جاون — بھلکے ہور فرشتے تارے سورج چاہڑن جاون
اگے ہور امام لیایا اک روایت والے — وچ حدیث معراج نبی دی کہیا عرائس والے
ایہہ عرائس دا لا ذکر وچ عرائس کھوے — راتیں سجدہ رب نوں کردا ہو عرشاں دے ویلے
جاں عرشاں تھیں سجدے اندر نابع ہو جا جھم لا — جاں پھر ہوندی رات سیاہی تاں پھر سجدہ کردا
پھیر روایت ہور لیاون پھیر دا عرش فلک دا — واللہ اعلم رب نوں معلم کوئی سمجھ نہ سکدا
ایس وجہ دے نبی نشانے ڈٹھے سن آفتابی — تا پھر اوتھوں ودیا ہوکے ٹریا نبی شتابی
جائی دا اک رکاب اشارت تیز براق چلایا — پھیر اگوں اسمان پنجم دا فرش نورانی آیا

باب دربیان رسیدن سرور کائنات صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بر آسمان پنجم

اللہ باب آسمان کریں توں پنجم فلکے دا لا — بندی کہاں زبانوں سمجھن لوک سوکھا لا
جس دن فضل جنابوں ہویا پاک نبی دے اتے — اگے رات معراج والی اندر آہے ستے
جبرائیل زمین تے آیا خاطر خواہش انہاندی — منہ پا وچ انگوٹھ نبی دا بیٹھا آن پواندی
نوری جسہ گرم نبی دا ٹھنڈے ہو گھٹ کافوری — سردی پہنچی پاک نبی نوں جاگے یار حضوری
دتے وحی پیغام نبی نوں جیوں خالق فرمایا — چا پھر چاہڑ براق نبی نوں لے آسمانی دھایا
جاں آسمان پنجم دے اتے پاک محمد ہوئے — قادر تختاں آکھ سنائیں کیا کجھ ڈٹھا وتھے

اوہ آسمان سنہری آیا جا ڈٹھا سرور سی
جے آسمان زیبناں سنتے جا اس اندر رُھریئے
قدرت دا دروازہ ڈٹھا حضرت اوس ملاکی
اوہ دربان اسم سی اسدا اسفطائیل کہندے
پھیرا گیہ ہر کی اگے پنج پنج لکھ فرشتہ
سب عبادت دل وچ ہر دم رہن کھپ جاتیں

لیے انت آہی موکلائی اسدی پوندا اید نظر سی
با سجدہ نشانی لبھن ناہیں لکھ دانایاں کر ئیے
کرسی ایک نورانی اتے بیٹھا خاص ملک اسی
تابع خاص فرشتے اسدی پنجے لکھ سنیدے
واللہ اعلم رب نوں معلوم اوڑک ایہ نوشتہ
ایہ تسبیح کلام انہاں دی پڑھن کھلے دن راتیں

قُدُّوسٌ رَبُّ الْاَرْبَابِ سُبْحٰنَ رَبِّنَا الْاَعْلٰی الْاَعْظَمِ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰئِكَةِ وَالرُّوْحِ

تاں پھر جبرائیل بلایا اے ملک دربانا
اوہ کبھی دم دم سکدے آہے لوچ جھکان نبی دے
کہن دعائیں سرور تائیں رب سدایا نالے
آہین آکھ محمد صاحب اندر قدم ٹکایا
اول نبی اسمان پنجم نے ایہ عجائب ڈٹھے
ابراہیم خلیل اللہ نے اسماعیل پایا

قفل اتارو سرور آیا لکھ کرو شکرانہ
قفل اتارہ دیدار کیتو نے چمن قدم نبی دے
اج الٰہی گنج فضل دے کریسی تدھ حوالے
خوشی ہوئی آسمان پنجم نے سرور عالم آیا
چار پیغمبر ایس تھاں نے مجلس لا کے بیٹھے
لوط پیغمبر یعقوب چارے کہن وظیفہ بچارا

سُبْحٰنَ مَنْ لَا وَاصِفَ الْوَاصِفُوْنَ عَظَمَتَهٗ مُنْتَهَاهُ مَنْ خَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَ
ذُلَّتْ لَهُ الصِّفَاتُ

اگے جا سلام جدہاں نوں حضرت آپ بولایا
ابراہیم تیں نوں کہندا دست مبارک پھڑ کے
آئی رات معراجے والی حضرت اوہ پیغمبر سے
عرض کریں توں امتے دی والی سنگیں فضل خدا ہوں
آہین آکھ انہاں دے کولوں حضرت قدم ٹکایا
اگے ہور روایت لکھدے جیں سلطان محمدؐ
لی کے نبی جدہاں دے پھر گیا دے پنج اگاہاں
ڈٹھے ہور فرشتے لگے ہور کروڑ جماعتاں
کیتے محمدؐ جبرائیلا ایہ عبادت جنگی
کدی قربان نہ بیایا آیا پاک محمدؐ تائیں

من سلام بشارت دیندے باہوں پکڑ کھڑایا
وسن لگا حضرت تائیں بہت محبت کرکے
اج جناب الٰہی تینوں سدہ بہا سی نیڑے
تادن روز قیامت والے جھیڑے خلق عذابوں
تادر قدرت دیکھ رہندی ہور عجوبہ آیا
ملیا ایہا ہیبے تائیں ہفت آسمان محمدؐ
اگے ہور عجوبہ آیا جنہوں آکھ سناواں
وچ قیام کھلوتے ہوئے درود پڑھن دن راتاں
ہیں کبھی عرضی رب تے ہو واں جے ربا دے منگی
وچ نماز قیام کھلونا امت نوں فرمائیں

ایہہ طریقہ دیکھ محمدؐ ہٹریا وچ اگاہاں — اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں

جے ہر دم آدم زاد ہمیشہ اسدی صفت کریسی — صفت حمایت آوے اسدا ایڈا بزرگ ملیسی

قد دراز ایڈ لمبائی سُنیاں عقل نہ رہسی — چا سے جیہے آسمان زمیناں لقمہ اک کریسی

اگے ہو السلام وعلیکم کہیا پاک نبی نے — موہ سلام بشارت دیندا پڑھدا ایہہ تسبیح سی

سُبْحٰنَ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ سُبْحٰنَ الصَّمَدِ یا الخفّارِ سُبْحٰنَ الَّذِیْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَّہٗ کُفُوًا اَحَدٌ ہٗ مَنْ لَیْسَ بِوَالِدٍ وَّلَا مَوْلُوْدٍ

گرد بگرد سے اس ملک دے ہور ملائک کھلے — سر عرشاں تے پیر انہاندے ہیٹھ زمیں دے تھلے

آتش گوہراں منہ انہاندے کی کجھ کراں ثنائیں — اگے اک گناہیں نیدہ بار کرن جس تائیں

کہے محمدؐ جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں — جبرائیل خفیفت دیندا پاک محمدؐ تائیں

ایہہ تقصیری مشرک بندے کرہاں مار ونجائیے — اک خدا نہ جاتا اونہاں شرکت کردے آہے

ایہہ طریقہ دیکھ محمدؐ اوتھوں ودیا ہورے — پھیر اگوں دریا ڈٹھونے اوہ بیہہ ونج کھلوئے

آتش دا دریا ایہا اک لبالب رہندی — موجاں وانگ پہاڑاں یا روسنیاں عقل نہ رہندی

کنڈھے اسدے ملک کھلوتے کی کجھ کراں شماراں — ہر دم کردے ذکر الٰہی کئی لکھ ہزاراں

کئی عجوبے ہور محمدؐ ڈٹھے اوس ندی تے — اوہ پیغمبر ظاہر نہ کیتے سنیا حال حدیثے

کھنی اکوار کہیونے دسیا اس دا نام سنائیں — بحر الصواعق وحی فرمایا پاک محمدؐ تائیں

جاں دنیا تے بارش ہوندی وسن ابر بہاراں — تس دن جوش ندی وچ آوے قدرت باہجھ شماراں

کرکے زور آوازہ کولی دنیا تے چڑھدا — کرے فنا ہے جس اتے شعلہ ایس بحر دا

بھی نگہبان فرشتہ اوتھوں پھیر زمیں پہ لاہندا — لے چمکار اگوں ندی دے پھیر ملک ول ہوندا

جس نوں لوک بنا دن بجلی ایہہ گل کوڑ پسارا — بحر الصواعق وچوں باہر دوسے کل کھہار

ٹھلی ہیا دریا محمدؐ نبیز ہیرانی حیلا با — پھیر اگوں آسمان ششم دا فرش نورانی آیا

باب در بیان رسیدن سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم بر آسمان ششم

اللہ باب آسمان کریں نوں جیہہ آسمان ششم دا — جس دن رات معراج گیا سی نیدہ حکم نبی دا

موتی دا آسمان ڈٹھا نے نام عروس کہیندا
طرفہ سی در نوری اسدا اوتھے جو دربانی
تابع چھ لکھ خاص فرشتہ اوس لگے سی رہندا
پھیر اگے ہر اک اگے چھ چھ لکھ فرشتہ
رب عبادت وچ کھلوتے پڑھدے ورد کماندے

وڈا اوہناں پنجاں نالوں اس دا نام سنیدا
روپائیل سی نام اس دا صفت کی کراں زبانی
ابن عباس روایت کیتی تائیں، عاجز کہندا
واللہ اعلم رب نوں معلم اوڑک ایہ نوشتہ
ایہ تسبیح کلام انہاندی دائم رب دھیاندے

سُبْحَانَ الْكَرِيْمِ سُبْحَانَ النُّوْرِ الْمُبِيْنِ سُبْحَانَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ

جا سلام کہیا پیغمبر روپائیلے تائیں
قفل اتار دتوسو دروا سرور اندر آیا
اگے ہور فرشتے ڈٹھے گنتر سے وچ تیاماں

من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
خوشی ہوئی آسمان ششم تے قدم مبارک پایا
ایہ تسبیح کلام انہاندی کردے ورد زباناں

سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ الْاَنْهَارُ فِيْ صَحَارِيْهَا وَيُسَبِّحُ الْوُحُوْشُ مِنْ بَرَارِيْهَا وَيُسَبِّحُ لَهُ الدَّمِيْلِ
انَّ فِيْ وَصْفِهَا وَصَفِّهَا

پھیر محمد اوہناں کولوں ٹریا دتج اگاہاں
قسم کافوری اوہ دروازہ ایہہ دہلیز سلایاں
کہے محمد جبرائیلا اس دا نام سنائیں
کہے وحی محمد تائیں ایہ دوزخ دا پہرا
سن کے پھیر محمد کہیا قفل اتار وکیلا
آکھے وحی محمد تائیں کی دل مطلب تینوں
پھیر محمد کہے دوبارے خرچ کی ہوندا تیرا
بھی فرمان ربیدا آیا پاک نبی سرور نوں
حضرت دست اوہدے لول کیتا قفل کنڈیدا چھڑیا
آتش دوزخ مدہم تہوئی ٹھہر کھلوتی کردے کوں
حضرت نظر جو پھیر سے کیتی اک فرشتہ ڈٹھا
بھی اٹھ لکھ پوڑی ہر ہر پوڑی ایڑی
اُٹھ بیٹھا اوہ فرشتہ پاک نبی فرمایا
آتش پوش لباس انہاندا ڈٹھا پاک نبی سی

دوزخ دا دروازہ نظر کیتی بادشاہاں
حقیقت دتھ زمیں وچ عرشاں ایہ نمن آیاں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
جیکر ایہ نہ ہوندا اگے فلک زمیں دا جھڑدا
دوزخ دی ہیں صورت ویکھاں کی رنگ، جبرائیلا
لئے کے فضل کرم دی راہیں دوزخ دکھیں کیتوں
قدرت ویکھاں خالق والی ہے دل چاہندا میرا
آپے بھید کھلے گا تینوں منجھ اوہدے لول کرنوں
پھیر محمد نبی اللہ دا دوزخ اندر وڑیا
برکت پاک نبی دی کولوں سرد ہوئی اگ بھڑکوں
دوزخ دے وچ منبر انہے نال نشتے دے بیٹھا
قدرہ وڈا آسماناں نالوں زمیں نہ اینہاں جیڈی
لگے قدر براس دے نظر نہ کوئی آیا
بدن وچوں اگ شعلے مارے پڑھدا ایہ تسبیح سی

سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَحُوزُ وَ نُصُرَنَا لِلهِ حَبَّا ذُ سُبْحَانَ الْمُنْتَقِمِ مِنَ اَعْدَائِہ سُبْحَانَ الْمُعْطِي لِمَنْ
يَّشَاءُ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِہ شَيْءٌ

دیکھیاں اکھیں اوہ بد شکلاں بجھ عقل گم ہو جاوے
متھا اسدا لوچہ گرز اجیہی کسے نہ کولوں ہلدی
دیکھ محمدؐ کنب کھلوتا اوس ملک تھیں ڈر کے
طاقت رہ گئی بیطاقت ہویا ذرہ زور نہ رہیا
کہے محمدؐ دحیا مینوں اس دا نام سنائیں
ہر دم رکھیں آپ الٰہی میری پشت پناہی
آکھے محمدؐ وحی دسے نائیں کھول بیان زبانی
تا پھر جا محمدؐ اس نوں پیش سلام کہیا سی
ندھ سلام نہ منیا اگوں حذبے نال بولایا
سن کے نام نبی دا خازن دوڑ اتھائیں آیا
عرضاں کردا وانگ یتیماں مالک اگے تھایا
حضرت اندر غصہ نا ہا سبے پر داہ قدیمی
ملک دست نبی دا پھڑ کے کرن لگا گفتاراں
حمد دا ایس منبر تے مینوں اللہ پاک بہایا
جیکوئی شرکت تیری کردا ہوندا دس بیرے
تا پھر حضرت ماں پیو ڈٹھا آمنہ تے عبداللہ
اٹھ گئی خوشی ذلتی دل دی ہو حیران کھلوتے
بھی فرمان رہیدا آیا پاک نبی سرور نوں
پر میں روز قیامت تیری امت دوزخ پانی
کہیا پھیر محمدؐ اگوں ایہہ گل نا منظوری
دیکھو سمجھو سن کے یارو جو کجھ حضرت کہیا
پھیر محمدؐ ڈٹھا اوتھے بیٹھا حاتم طائی
آکھے وحی محمدؐ تائیں ایہہ ہے حاتم طائی

جے اوہ صورت نظری آوے خلق سبھی مر جاوے
ہیسی مشرق مغرب تائیں آتش وانگوں بلدی
سارے بدن تبدیلی آئی مچھی وانگوں پھڑ کے
پھیر کہیو نے جبرائیلا کون بزرگ اجیہا
مینوں ایس فرشتے کولوں رہیا توں بچائیں
جے اوہ اج پناہ نہ کردا ہوندی جان فناہی
ملک خازن نام بنیا دوزخ دا دربانی
اوس سلام نہ منی اگوں مستی وچ رہیا سی
اج محمد نبی اللہ دا نال سببان آیا
یدھے منجھ نبی دے اگے بہت درود پہنچایا
یا رسول حبیب خدا دے میرا بخش گناہاں
کاوڑ وچہ نہ ہر گز آون ہر دم وچہ حلیمی
دوزخ والے بھید وکھالے کھول بیان ہزاراں
روز عذاب دیاں بد بختاں جیوں صاحب فرمایا
سخت عذاب کراں اس تائیں ساڑاں آتش ہیرے
پہنتا جگہ درو سرور دے نیر اکھیں تھیں چویا
ہو رو لیلاں دلوچہ آیاں روح پیا وچہ غوطے
جیکر تینوں ورڈا ہنا ندا جنت پا اپنا نوں
اوس دیہاڑے رنج نہ ہوویں کر تکرار زبانی
دوزخ اندر رکھ اپنا نوں امت بخش ضروری
امت کارن ماں پیو دا بھی درد جگہ وچہ سہیا
سردی گرمی دور فرشتے رکھن پکھاں ہٹائی
ہکمے باہجوں دوزخ ہویا جنت نال سنائی

ایہہ دوزخ وچوں اٹھایا ہر آن کھلوتے — مالک کولوں ودیا ہوکے پھیر اگاں ہاں ہوئے
پھیر لگے ادریس ڈیکھونے نالے حضرت نوح سی — اللہ پاک انہاں دی کیتی ظاہر اوتھے روح سی
جا سلام وعلیکم کہیا حضرت نبی اونہاں نوں — من سلام بشارت دیندا پڑھدے اہ تسبیح سی

سُبْحَانَ الَّذِیْ یُجِیْبُ السَّائِلِیْنَ تَاکِیْضُ الْجَبَّارَہٗ سُبْحَانَ الَّذِیْ عَلَا فَلَا یَعْلُوْہٗ اَحَدٌ سُبْحَانَ الْحَیِّ الْعَظِیْمِ

سُبْحَانَ الْحَقِّ الْکَرِیْمِ سُبْحَانَ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ

حضرت کر ملاقات انہاں دی ٹریا ورنج اگاں ہاں — حور مکان اک نظری آیا نظر کیتی بادشاہاں
میکائیل فرشتہ جتھے دائم رہندا بیٹھا — تابع جیہڑا لکھ خاص فرشتہ اگے اسدے ڈیٹھا
پھر لگے ہر اک اگے چھ چھ لکھ فرشتہ — واللہ اعلم رب نوں معلوم اوڑک ایہہ نوں نشتہ
اگے لکھدے سے مسئلے ایہو ایہہ ملک پسندی — ہر ہر نال نقاطر باراں بارش اندر لہندی!
مڑکے پھر آسمان نہ جاون ایہو کرو شماراں — قادر قدرت متھدہ آوے ہر اک ایرا باراں
حاکم میکائیل اونہاں دا حکم حکومت والا — ایہہ تسبیح پڑھن دن راتیں اگے حق تعالے

سُبْحَانَ رَبِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ وَّ کَافِرٍ سُبْحَانَ مَنْ یُّضِیْمُ مِنْ مُّبْتَاۃِ الْحَوَامِلِ مَا فِیْ بُطُوْنِھَا

حضرت جا سلام بولایا اوس فرشتے تائیں — من سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
سن کے لشکر سارا اسدا آیا کول محمد — دھر دھر متھے پیشانی ایہہ کہن سلام محمد
اسیں نبیا خادم تیرے سبھے ملک کہاندے — اگے حضرت آدم نالوں تیرا ورد کماندے
پھیر محمد کاغذ ڈٹھے لکھے لکھ ہزاراں — بہت طوار اوتھائیں وسن اچے وانگ پہاڑاں
پھیر نبی اک نہ کر ڈٹھا سمجھاں عقل نہ رہسی — قدو ڈا آسماناں نالوں اک اک چھایا ٹہنی
کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں — جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
کاغذ نیکیاں بدیاں والے لکھے حال احوالے — ایس نہ کر اتنے نکلسن روز قیامت والے
دیکھ محمد ٹریا اوتھوں دل خدا پیارے — اگے اک دریا جو آیا پانی سبز کنارے سے
پانی دے وچ سبز فرشتے کئی ہزار کھلوتے — طرفہ قسم لباس اونہاں دے جیہوں سبزی طوطے
جا السلام علیکم کہیا حضرت پاک نبی سی — سب عبادت وچہ کھلوتے پڑھدے ایہہ تسبیح سن

سُبْحَانَ الْقَاہِرِ الْمُقْتَدِرِ الْکَرِیْمِ الْاَکْرَمِ سُبْحَانَ الْجَلِیْلِ الْاَعْظَمِ ط

کہے محمد جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں — بحر الحضر وچ فرمایا پاک محمد تائیں

ٹہریا پھیر چلا محمد اوہ براق پرندا
ملک کروڑاں اندر اسدے کہیا پاک نبی سی
ہور اگے دریا ڈٹھو نے نوروں چمک سندہ
نال آواز بلند کلاماں پڑھدے ایہ تسبیح سی

سُبْحَانَ مَنْ عَلَا تَفَرَّ سُبْحَانَ الْمُطَّلِعِ عَلٰی خَافِ دَخْسِرَاطٍ

کہے محمد جبرائیلا ایہ بیان سنائیں
پھیر نبی سلطان محمد نیز براق چلایا
بحر الحضر وچی فرمایا پاک محمد تائیں
اگوں ستویں آسمانے دا فرش نورانی آیا

باب در بیان رسیدن آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم بر آسمان ہفتم

اللہ باب آسان کریں توں ہفتم خاص فلک دا
چمکن دا فرش ڈٹھو نے طرفہ قسم نورانی
روبائیل فرشتے اگے سنتے لکھ ملک سی
جس دن رات معراج گیا سی رہبر نبی خلق دا
اوتھے اک فرشتہ ڈٹھا یرسے نور پیشانی
پھیر اگے ہر اک اگے ست ست لکھ ملک سی

سُبْحَانَ الَّذِیْ بَسَطَ السَّمٰوَاتِ نَعَرَفَهَا سُبْحَانَ الَّذِیْ بَسَطَ الْاَرْضِ سُبْحَانَ الَّذِیْ اَظْلَمَ الْکَوَاکِبَ
وَاَظْهَرَهَا سُبْحَانَ الَّذِیْ اَرْسَی الْجِبَالَ فِیْهَا

حضرت جا سلام بولایا روبیلے دے تائیں
قفل اتار دتو سو ڈردا اندر گیا محمد
ستویں فلک فرشتے جتنے ڈٹھے وچ قیاماں
سن سلام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
ستویں فلک گئی روشنائی نظری پیا محمد
ایہ تسبیح کھلو تے پڑھدے کرن بلند کلاماں

سُبْحَانَ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ سُبْحَانَ الْجَابِلِ الْحَکِیْمِ سُبْحَانَ مَنْ لَا یَصِفُ الْوَاصِفُوْنَ کُنْهَ صِفَاتِهٖ
عَالِمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلٰی غَیْبِهٖ اَحَدًا

بعد اتہاندے ہور فرشتے وچ عبادت کھلے
گندیاں کجھ حساب آوسے ایڈا قد ملک دا
جا اسلام وعلیکم اس نوں کہیا پاک نبی سی
سر عرش اندے اسے آہے پیر زمیندے تھلے
چاہے جے آسمان زمین نوں اک لقمہ کر سکدا
سن سلام بشارت دیندا پڑھدا ایہ تسبیح سی

سُبْحَانَ الْمُحْتَجِبِ بِنُوْرِ دُنْیَا لِیَا سُبْحَانَ الْمُصَوِّرِ فِی الْاَرْحَامِ مَا یَشَاءُ

ایہ طریقہ ویکھ محمد ٹریا وچ اگانہاں
اگے قد برابر اسدے نظر نہ کوئی آیا
ہفتاد ہفتاد ہزار منہ سی اسدا ہر ہر سر نوں ہیسی
ست لکھ اس دا سر سی یا روکی کجھ کراں ثنائیں
اگے ہور فرشتہ آیا نظر کیتی بادشاہاں
ست لکھ اس دا سر سی یارو پاک نبی فرمایا
ہفتاد ہفتاد ہزار زباناں ہر ہر منہ وچ ہیسی
بحر النور ندی وچ نت اوہ نہاوے ست تائیں

سنت لکھ اس دا ایہ سی یاروں کی کجھ کراں ثنائیں ۔ بحری اللنور ندی وچہ نت اوہ نہاندے سنت وارے
باہر آوے تے پر جھنڈے ہووے نفل حضور روں ۔ سوہنا قد سرو جیہوں اسدا روشن دسدا نوروں
جاں پر جھنڈے سے جھڑدے قطرے استھیں ہون فرشتے ۔ قادر قدرت ویکھ ربیدی کردا اٹھے سر شتے
اوہنوں ملک جو پیدا ہوندے ڈٹھے پاک نبی سن ۔ ہر دم بحر اللنور دے والے پڑھدے ایہ تسبیح سن

سُبْحَانَ مَا اَعْظَمَ شَانَكَ سُبْحٰنَ رَبِّیَ مَا اَعْلٰی مَكَانَكَ سُبْحَانَ رَبِّیْ اَرْحَمَ بِخَلْقِهٖ ۔

ایہ طریقہ دیکھ محمد ٹریا وچ اگاہاں ۔ اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
چار سے منہ سن اوس ملک دے کی کجھ کراں ثنائیں ۔ اک منہ شکل بندی اسدا دوجا ڈانگروں گائیں
تیجا منہ کرگس دا آہا چوتھا کرنج بنائے ۔ ہر منہ تھیں اوہ پڑھدے تسبیحاں صفت نہ کیتی جاوے

زروئے بندہ میگفت سُبْحٰنَ مَنْ یُرْزِقُ كَیْفَ یَشَآءُ سُبْحٰنَ مَنْ یُرْزِقُ وَ لَا یُرْزَق زروئے کرگ میگفت سُبْحٰنَ مَنْ یُسَبِّحُ لَهُ الْخَلَائِقُ اَجْمَعُوْنَ سُبْحٰنَ مَنْ یُرْزِقُ مَنْ یَّشَآءُ سُبْحٰنَ مَنْ یُرْزِقُ الْبَآءُ زروئے کرگ میگفت سُبْحٰنَ الْجَوَادِ الْمُفَضِّلِ سُبْحٰنَ مَنْ یُسَبِّحُ لَهُ الطَّیْرُ فِی الْاَوْكَارِهَا سُبْحٰنَ رَازِقِ الطُّیُوْرِ یَا رَحِیْمُ زروئے گاؤ میگفت سُبْحٰنَ الَّذِیْ هُوَ الْعَلِیُّ الْاَعْلٰی ۔

ایہہ طریقہ دیکھ محمد ٹریا وچ اگاہاں ۔ اگے ہور فرشتہ ڈٹھا نظر کیتی بادشاہاں
منہ وچ لے کرنا کھلوتا پاک نبی فرمایا ۔ سر عرش نالے اوہ اسدا پیر زمین ست پایا
ایہ اسدے جیسے آہے کی کجھ کراں ثنائیں ۔ لمیں بہت کمال زیادہ لہندے چڑھدے تائیں
ویکھ محمد کہے وحی نوں اسدا نام سنائیں ۔ اسرافیل وحی فرمایا پاک محمد تائیں
تاں پھر السلام وعلیکم کہیا نبی دوہاں نوں ۔ من سلام بشارت دیندا پڑھدا ذکر زباں نوں
پھیر محمد ٹریا اوتھوں وچ اگاہاں گیا سی ۔ ابراہیم خلیل اللہ دا اوتھوں نظر پیا سی
ایہ بھی ہور روایت لکھدے ملیا پاک محمد ۔ مغنتم فلک خلیلے تائیں نال اتفاق محمد
مل کے ایہ اسیے کولوں ٹریا وچ اگاہاں ۔ لنگھ گیا آسمان تے چھوڑ پچھاہاں
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آتش آہا ۔ پنج پنج سے راہ سالا ندا جانوں ہر پردہ لوچا آہا
پھیر محمد نبی اللہ دا وچ اگاہاں ۔ ہور امر دے پردے آہے نظر کیتی بادشاہاں
پھیر ہزار جو ستر پردہ آہا قسم سنہری ۔ اوہ بھی لنگھ پلا نوچہ گیا اٹھ بدیع البیری
چھ ہزار جو ستر پردہ اطلس تے دریائی ۔ ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی
پھیر ہزار جو ستر پردہ قلم یا نوری آیا ۔ ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی

پھیر ہزار جو ستر پردہ قسم یاقوتی آیا
پھیر ہزار جو ستر پردہ آہا قسم سیاہی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے آہا پانی
پھیر ہزار جو ستر پردہ اگے قسم برف دا
ہر ہر پردے پنج سے سالاں راہ نبی فرمائے
سدرۃ المنتہٰی مقام وحی دا آہا اوہ فدیمی
صفت حساب آوے اسدا جے سو کراں مثالاں
خرمے وانگوں میوے اسدے پاک نبی فرماندے
ہر ہر پتر اپر آہے ڈٹھے نبی ملک سن

ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی
ہر ہر پردے پنج سے سالاں وتھ نبی فرمائی
پھیر ہزار جو ستر پردہ آہا قسم نورانی
اوہ بھی لنگھ پلاں وچ گیا خاوند اوہدا شرف ودا
سبھ لنگھ محمد ہوندا وچ سدرۃ المنتہائے
او تھے اک درخت ڈٹھو نے بہت بلند عظیمی
پنج ہزار ورہے دا راہا دخت آہی وڈ الاں
پتر اسدے طورا جیہے جیہ تکہ گوش نیاندے
ہرناں وانگوں بیٹھے ہوئے پڑھدے ایہ تسبیح سن

قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى

کہن سلام اوہ سرور نائیں تو درگاہ سوہایں
روز روانی اتے چڑھ آویں نزول معراج محمد
ایہہ دعا انہاں فرمائی پاک محمد کہیا
اوپر اس درختے آہی ڈالا وچ اک ڈالی
پتر اتے پتر آہا وچھیا ہویا سارا
پھیر نبی اک کرسی ڈٹھی پیراں اگے آہی
جیس دن دی رب پیدا کیتی ایہ کوئی نہ چڑھیا
یا پیغمبر ہو توں ایتھے وحی ہیا فرماوے
کرسی اوپر بیٹھ محمد کیتی نظر چوفیرے
کرسی دہ ہزار ورہے اتے ختم تورایت نوشتہ
ہور مکان کتاباں حالا لوح محفوظ سنیندا
تا پھر جبرائیل نبی دے اگے عرضی ہویا
کہندا وحی محمد تائیں پاک نبی سلطانی
ایہ دعا انہاں فرمائی پاک محمد کہیا
حضرت ہورا امام کلمے تے نبیاں دور کنناں

شالا ساری عمر ہمیشہ روز معراجے آویں
خاک تساڈی پیر نورانی ساڈا تاج محمد
سدرہ ہور عجائب ڈٹھا دیکھ تعجب رہیا
لکھ ورہے دا راہا چوڑا لماں بارا
اسی ہزار ورہے راہا چوڑا لماں بارا
قسم نورانی چمکن والی جیہوں دیہوں نوالی
تا پھر جبرائیل نبی دا دست مبارک پھڑیا
تا پھر اندر راتوں حضرت کرسی اوپر آئے
چہل ہزار نورانی کرسی ڈٹھیوس اس ڈیرے
گرد کرسی دی پڑھن کھلوتے چہل ہزار فرشتہ
کی کجھ کہاں صفت ثنا ایس اید اعظم کہیندا
یا پیغمبر عرض کریں لبیاں حضرت منہ کھلویا
اس گھر میرے برکت ہووے ایتھے پڑھ ہو دوگانہ
سدرہ ہور عجائب ڈٹھا دیکھ تعجب رہیا
ملک کتاب پڑھنے والے ہوتے رنگ چغتاں

پڑھن نماز نے فارغ ہوئے کرن لگے گفتاراں
پھیر کہیونے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
ایہہ نہریں جان بہشتیں حضرت سمجھ سمجھانوں
وحی کھلا سمجھا ناں یارو پاک نبی سروروں
پھیر عجائب ہور ڈٹھے نے پاک محمد کہندا
پھیر کہیونے جبرائیلا اسدا نام سنائیں
ایہہ ہے نبیا حوض کوثر دا پانی شیروں ددھ دا
ہور ہزار عجائب ڈٹھا آہیاں بہت نورانی
کہے محمد ہور عجائب ڈٹھا ایں اک لڑلا
پھیر کہیونے جبرائیلا ایہہ بیان سنائیں
عیب گناہ دنیا دے لتے ! ایتھاں کیتے آہے
پھیر عجائب ہور ڈٹھونے پاک نبی فرماتے
ستر ستر تن اوس ملک دے کی کجھ کراں ثنائیں
قدرت ربدی سن کے یارو ذرہ نہ عقل نہ رہندا
ستر ہزار ورہے دا راہا قد اس دا لمبائی
ہر ہر ولے نال زباناں موتی لکھ پڑتے
وچ دریاواں دو نہراں آہیاں کئی ہزاراں لمبیاں
ہر ہر تختی دے اوپر لکھیا ہویا ہیسی !
حسن کمال تے خوشبو آوے اتنگ گلاب چنبیلے
پھیر کہیونے جبرائیلا اس دا نام سنائیں
تاں پھر جبرائیل نبی نوں کھول حقیقت دیندا
دو ہزار ورہا ایہہ اگے آدم نالوں ہویا
حضرت اوس فرشتے تائیں جا سلام بولائے
امار رخل نبی نوں لے کے بازو سب ہلائے
کہندا تانکا سے دعا نبی نوں تھیندی فضل ہزاراں

ہور عجائب سدرہ ڈٹھا ڈاڈھا درختاں نہراں
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
دو دریا دنیا تے جاندے او بھی ایسی مکانوں
اک وگدا بغداد شہر ویچے دوجا شہر مصروں
وڈی نہراں وچوں جھڑی ودھ اس توں وسندا
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
وچ قرآن خدا فرمایا انا اعطیناک الکوثر دا
صفت انہاندی ہو نہ سکے کی کجھ کہاں زبانی
منہ سفید انہاندے آہے نور نورانی شعلہ
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
پچھوں توبہ انہاں کیتی دھول پئی درگاہے
اک فرشتہ بزرگ آہا وچ سدرۃ المنتہا دے
ستر ہزار وچ منہ سی اسدا ہر ہر دے تائیں
ستر ستر ہزار زلف سی ہر ہر سر تے کلبندا
ستر ہزار زباناں ہر ہر منہ وچ آہی
ہر ہر موتی وچ شکم دے پے دریا کھلوندے
دو دو سے ورہے دا راہا قدا و نہاں لمبایاں
لا الٰہ الا اللہ محمد رسول اللہ ہیسی
حسن اسدے تیزی کولوں عرش منور کیتے
جبرائیل حقیقت دیندا پاک محمد تائیں
سجے پاسے عرش منور ایہہ فرشتہ رہندا
استقبال تیرے دے کارن اج ایہہ اٹھ کھلویا
ملک سلام نبی دا منگے لیندا وچ کلاوے
ست آسمان زمیناں تے بازو ہلیٹھ چھپاندا
ماہ رمضان نبی سے تے آیا رحمت باجھ شماراں

اگے ہور عجائب آیا کی کجھ کہاں نشانڑاں
دو صد ہزار ملک دے اگے لگے نفل دوہاں نوں

تا پھر اوس فرشتے تائیں وچہ برات انہاں ناری
صایم روزہ رکھن والے نیت نیک جنہاں ناری

اگے ہور عجائب ڈٹھا پاک نبی فرمائے
اک ملک سفید مثال ککڑ دی وچہ سدرۃ المنتہائے

گویا خیمہ یاقوتی آہا عرش تلے ہیں ڈٹھا
اوپر اوہ فرشتہ بزرگ دائم رہندا بیٹھا

چودہ لکھ سی بازو اسدا کی کجھ کراں نشانیں
ست ست لکھ پر آہا اسدا ہر ہر بازو تائیں

کیسر رنگ ہراندا یا روجاندی قسم کافوری
اک یاقوتی موتی دردے آکھ آہے کستوری

اوہ بچھلی راتیں وڈے ویلے بانگ دیندا اچ ویلے
سن کے اٹھ بہشتی بہندے لوگ عبادت والے

ہر فجری پر باہر لیاوے اوہ بزرگ فرشتہ
ہر ہر پر دے اوپر آہی ایہہ تسبیح نوشتہ

لا الٰہ الا اللہ محمد رسول اللہ

معراج النبوۃ وچوں سنکے ہیں معراج بنایا
قادر دعا جو کرے دعائیں بھل چک بخش خدایا

ایہہ طریقہ وچہ محمد پڑھیا وسنج اگاہاں
سدرۃ المنتہے تھیں وڈیا ہو کے چلے طرف اتائیں

تاں پھر جبرائیل نبی نوں مٹھا مٹھا عرض گزاری
یا پیغمبر خدمت میری پہنچ گئی ہن ساری

سدرۃ المنتہے تھیں اگے ہاہیں ہن ہر گز یا ذرا
مینوں نہ توفیق اگے دی تینوں فرصت جانا

بھی پھر جس دا ساتھی جانی راہوں وسر جانا
ساتھی یا ہجوں پھر تجے نوں ٹرن محال ہو جاندا

کہے محمد جبرائیلا مینوں چھوڑ نہ جائیں
کئی کروڑاں منزل پچھوں دونویں ہوئے راہی

جبرائیل ہو یا پھر عرضی یا سلطان محمد
ایہہ وال اگے فانی ہوسی میری جان محمد

جے حضرت ہیں قدم اگاہاں اک وال کرلیاں
ہیبت جل جلالے کولوں دا انگ پلنگ جلیاں

کہے فرشتہ حضرت تائیں وچہ برات انہاں ناری
صایم روزہ رکھن والے نیت نیک جنہاں ناری

تا پھر حضرت دست وحی دا جھوسا رکھایا
اڈی بار برانے تائیں قدم پرانی ٹکایا

پنج سے سالاں دا رستہ تھیں لنگھ گئے اک پلکے
وحی گیا ہو فدا جوڑی دینے ہین لہو پھر ڈھلکے

بار یا خوف ربانے کولوں قرار رہیا اس دا
قدمیں دا آسماناں وڈا اسدر نا انارہ دسدا

ہیبت جل جلالے کولوں تھر تھر کنبے ڈردا
پاک رسول محمد تائیں رو رو عرضاں کردا

یا پیغمبر نبی اللہ دے مینوں چھوڑ پچھاہاں
شہر جاون گے سب پر میرے لے گیوں اگاہاں

ایہو گلاں کردے آہے نظر پیا اک پردہ
قسم عجائب اوہ زرنگی نظر محمد کردا

کر کے دست کشادہ حضرت پڑھ ادھ ہلایا
حضرت آکھیا ایس محمد اوس فرشتے تائیں
کہے محمد جبرائیلا ایہہ فرشتہ کیہڑا
سدرۃ المنتہیٰ تھیں اگے قدم نہیں پایا
سدرہ تھیں اگے حضرت نہ نال ہے جاوے
حضرت جاتا رہیا وحی ہے جاندا نہیں اگاں
پھیر محمد اوس مکانے ٹردے راہ کھلوری
اوتھے لنگھے نال پھر اگوں نشر پئے آئے
اوہ بھی پردہ لنگھ محمد پھیر اگاں دل گیا
کردا عرض محمد لگے میتھوں طاقت ناہیں
اوڑک نبی محمد کہندے سے او یار پیارا
پھیر محمد صرف اکلا خود ہو کھلویا
کہے محمد اوس فرشتے آن کیتے ہیں جوڑے
جا اک دریا وچ پہونتے ہیں کچھ سوجھ نہ آئی
پھیر اگے دریا اجیہا ہور عجائب آیا
اندر عقل میری وچ آئے زمیاں فلک مفرق
اوہ بھی میکائیل لنگھایا میتھوں نال ادائی
ہر ہر پڑدے پنج سے سالاں وکھرا نہا نوح آہی
اگے ہور عجائب پڑدے آئے پھیر ہزاراں
تا پھر میکائیل فرشتے متھو محمد عرض گزاری
اوہ بھی چھوڑ نبی نوں پچھے ٹریا چھوڑ بھاراں
پھیر محمد صرف اکلے کرن دلیلاں لگے
وچ سمندر سے حیدا گھوڑا یار ہو پھیر کھلوتے
کہے محمد اوس فرشتے کیتے رال کشادہ
اسرافیل لنگھایا میتھوں اڈ حجاباں وچوں

بولیا اک فرشتہ اگوں کون کوئی نوں آیا
سن کے نام فرشتہ اگوں لگا کرن دعائیں
حضرت وحی نبی نوں کہیا واقف نہ ایہہ میرا
اج ہمراہ تیرے دا صدقہ ایس مکانے آیا
ہیبت جل جلالے کولوں نہ ہیں بال جلاؤ
پھیر محمد وحی فرشتہ کیتا وداع پچھاہاں
چیردے امرے پڑدے آہے اک سیاہ اک نوری
ہر ہر پڑدے پنج سے سالاں راہ نبی فرماوے
آن براق بیطاقت ہویا ٹرنوں ٹھہر کھلویا
یا پیغمبر ایدروں اگے قوت رہی نہ باہیں
توں بھی جا جلالے ریدے ڈٹھا ساتھ تسا نکا
تاں پھر میکائیل فرشتہ اگوں حاضر ہویا
اوپر چاہڑ لیو سو میتھوں پھیر اس اٹھ دوڑے
اوہ بھی اوس لنگھایا میتھوں لکھ کروہاں دا ہالی
آتش وچ لبالب رہندی ہیں کچھ انت نہ پایا
جو کچھ اندر رہسی آتش یا نہیں کچھ ذرہ
پھیر امرے پڑدے آئے اگے لکھ ہزاری
اوہ بھی میکائیل فرشتے میتھوں اڈ لنگھائی
ہزار ہزار ورہے دا راہا ہیسی کچھ ہماراں
یا پیغمبر ایدروں اگے طاقت نہیں بچاری
قادر قدرت ویکھ رہیدی ہوسی قدرت باراں
تا پھیر اسرافیل فرشتہ حاضر ہویا اگے
پوچھو اس سواری کولوں تاں کی ظاہر ہوندے
اوپر چاہڑ لیو سہ میتھوں ٹریا راہ خدا دا
اگے اک دروازہ آیا ویکھ کتاباں دے چلوں

اس دروازے تھیں اندر جیلے واسی جا بھو نہیں
ہر دربار کشادہ ایڈا کی سناواں قصہ
اوہ بھی اسرافیل فرشتے مینوں اڈ لنگھائے
وچہ ہوا نہ گرمی سردی نہ سی شعاع اندھیر
کئی ہزاراں ہوراجاڑاں مینوں اوس لنگھایا
استھیں لنگھ اگاہاں جانے پڑدہ نور ڈٹھا سی
اوہ بھی لنگھ اگوں اک آیا پڑدہ عظمت والا
تا پھر اسرافیل فرشتہ ٹھیر کھلوتا ام تھے
کہ واعرض محمد تائیں میرا زور نہ رہیا
طاقت کمی بیطاقت ہویا اڈن تھیں کمزور آ
پھیر محمد صرف اکلا ساتھ نہ رہیا کوئی
رفرف عجب مکان اجیہا اللہ پاک بنایا
نال روایت اکوا ایہہ عالماں دا فرمایا
پاک محمد قدم ٹکایا اوپر جاں رفرف دے
رفرف اتے بیٹھ محمد ڈٹھے نور زری دے
جیکہ نظر اکی ول پاوے دسن رنگ ہزاراں
کہے نبی ہیں رفرف اتے کھڑیاں کیتا پینڈا
اوتا بھی لنگھ اگاہاں گزرے پڑدہ ہور ڈٹھا سی
پھیر ہزار جو ستر پڑدہ اگے آہا چاندی
پھیر ہزار جو ستر پڑدہ اگے آہا موتی
پھیر ہزار جو ستر پڑدہ اگے آہا بیا ہی
پھیر ہزار جو ستر پڑدہ قسم نورانی آیا
پھیر ہزار جو ستر پڑدہ ہور عجائب آیا
پڑدہ بے پرواہی والا اگے سی اک رہندا
تا پھر پاک نبی دے لگے گھوڑا آن کھلوتا

ست عظیم اس اندر آہے پڑدہ دریا کھلوتے
ہفتا دہفتا د ہزاراں وڈا اوہنا نالوں حصہ
بالا زیر نہ نظری آوے نہ کوئی اوتھے جاوے
کوئی آواز کلام نہ سنے جنگل ابڈ گھنیرا
راہ ہزار ورہے دا اگوں پڑدہ سی اک آیا
لکھ ہزار ورہے دا پینڈا وچہ حساب کیتا سی
جے وچہ سال ہزاراں ٹریئے آوے زیر نہ بالا
قوت کئی ضعیفی تھیں ہیراڈنوں ہار کھلوتے
نالے راہ نہ معلم مینوں اوس فرشتے کہیا
اوہ چھڈ نبی نوں اوتھے پرت گیا کھا موڑا
قدرت نال تعالیٰ اگوں رفرف ظاہر ہوئی
لکھ کئی تصنیفاں والے بھید نہ کسے پایا
بعضے کہن زمرد موتی بعضے فرش وچھایا
آئی سر ہوا جنا پول جلے نور شرف دے
رنگا رنگ ہوئی گلکاری ویلاں کھل قصیدے
قدرت اندر بھید الٰہی ناسی کجھ شمار ال
ستر ہزار حجاب جو آہا رنگ سنہری جیندا
لکھ ہزار ورہے دا پینڈا اوہ تھاں وچہ آہی
ہزار ہزار ورہے دا پینڈا اوہ تھاں وچہ آہی
پھیر ہزار جو ستر پڑدہ آہا قسم یاقوتی
ہزار ہزار ورہے دا پینڈا اوہ تھاں وچہ آہی
ہزار ہزار ورہے دا پینڈا ہر ہر دیوچہ آیا
ہر ہر دیوچہ ہزاراں سلسلہ نظری آیا
پڑدا ہر باجھوں کون لنگھاوے پاک محمد کہندا
حیسم سی زمرد اسدا کلیاں نال پڑتا

جیسے اسکے سارے وچوں تارے چھٹرن نورانی
لیھنے لہندے اوہو گھوڑا آیا حضرت وچوں
کر بسم اللہ کنڈ گھوڑے تے حضرت قدم ٹکایا
پھیر گیا ہوندا تیبا ادھخوں پار لنگھ چجایوں
نہیں کہیا اس گھیرے اندر ہونس نہ رہیا ملیوں
ہیں نال آواز سکے بدسے وہ سے قدم اٹھایا
کرسی عرش منور ہویا جا پہونتا ہیں نیڑے
نال عرش قندیلاں لٹکن جیوں آسمانی تارے
تاں ہیں عرش معلے اتے قدم مبارک پایا
آپ اللہ پھر کیتا ملیوں سدا اوسے وازی
دم بدم سدا الٰہی ملیوں اگوں ہوندا آیا
تاہیں جا اس تھائیں پہونتا جا تک مطلب والی
قدرت نال خدا فرمایا نیڑے آ حبیبا
حبدا اوہ نور الٰہی والا منظر نبی نوں آیا
دم فوہیں پار اکٹھے ہوئے لامکان بلندی
صاحب سر محمد تائیں دتا کھول تمامی
تیہہ ہزار نہ کہنی ظاہر تیہہ ہزار سنائیں
رب کہیا سی دسیں جہڑی پاک محمد تائیں
دنیا اتے صدا تینوں ایہہ دیدار کراندا
کی دنیا تھیں تحفہ آندا تدھ اساڈے تائیں
کہے محمد پاک الٰہی نام تیرا سلطاناں
پاک محمد عرض گذارے جاں بہ جمع تیرا
تدوں صاحب ہیں بندہ تیرا سبھو تیریاں ملیوں
قدرت نال اللہ کہیا امت بخشیں میری
پھیر محمد عرضی ہوئے نیں پرواہ نہ کوئی

صفت نہ کیتی جاوندی اسدی اوہ قدرت سبحانی
آیا صرف نبیں دی خاطر کیہ کڈھن اندھیرے وچوں
پردہ بے پرواہی والا کھولڑے آن نگھایا
پھیر اگوں سن آون لگے قدرت سد جنایوں
بالا زیر نہ طرفاں دسن ڈٹھیا نہ رہبر ملیوں
اک اک قدم کیتا ہیں بنیڑا جتنا گھر تھیں آیا
صفت نہ آوے اسدی عقل فکر وچ میرے
لاٹاں تھیں باہر آون نور دے چمکارے
عرش کرسی تھیں سطھر کھلویا جاں ہیں اوہ آیا
آ نیڑے محبوب پیارے وچ درگاہ باری
عرشاں تھیں اوپر کتنے دور دورا ڈا راہا
بیڑہ نظر نورانی آیا جسدی چمک نرالی
تدھ ہیں قاب قوسین دا درجہ دتا نیک نصیبا
ظاہر باطن جو کچھ آہا سارا مطلب پایا
رب محبوب محب محمدؐ ہویا جگہ بلندی
نوے ہزار کلام جو کیتی ایہہ ہے مسئلہ عامی
تیہہ دلیوچ رکھیں دسیں جسنوں چاہیں
ایہہ ہے سخن کتاباں اندر سمجھے کجھ اس تائیں
پرہیں قدرت دسن کارن ایس بلندی آندا
یار یارا تینوں لبھدے ناہیں خالی ہتھ کداہیں
چیز کسے دی طلب نہ ملیوں ہیں کی آ گذراناں
سر ہیں اگے حاضر کیتا کی کجھ سدھ جھنگیرا
امت دی ہیں عرض گذاراں فضل کریں تول ملیوں
پنجاہ نمازاں چھڈ ناہ روزے ایہ فرمائش میری
فضل کریں سب خلقاں تائیں تول احسان الٰہی

قدرت نال اللہ فرمایا پاک محمد تائیں
پھیر محمد عرض گزارے یا ستار غفارا
پاک محمد دیکھ آزردہ پھیر کہیا لاابالی
ہو پیغمبر خاموش رہیا کجھ کرک عرض بھوائے
رب دا نا بلیا کشف قلوبی محرم راز دلاں دا
اینہاں وچہ قصور نہ لیا دیہ نہ کوئی کہ سی
جے کوکرے قصور اینہاں وچہ قول نبیا میرا
پھیر ظاہر باطن کل خزانے بخشے رب سرور نوں
صفت ثنا خداوند والی کس تھیں کیتی جاوے
گھڑیاں وچہ سال لنگھاتے سالاں تھیں پلکارے
پل وچہ کجھ داکجھ وکھاوے بے پرواہ الٰہی
نہ معراج نبی درگاہوں جاں سی ودعیا ہویا
او تھے سال اٹھاراں گزرے قدرت دکھیا نیوں
کنڈا ہلے پانی چلے تے آہی گرم نہالی
پھیر محمد نبی اللہ دا ثنا نیند ربھر کے
مسجد جا نماز پڑھائی منبر تے چڑھ بیٹھا
اج ہیں یارو ایتھے نہیں ساں فرش زمین اتے
جبرائیل گیا سے لیوں حکم الٰہی نندے
نال محبت بہت الٰہی لینوں پاس بہایا
او تھے اوس بلندی لینوں برس اٹھاراں گزرے
سمجھے یارو ہوندے قربانی جیوں جیوں حضرت کہندے

پنجے وقت نماز گزارو روزے اوہ جیہا ہاہیں
حکم تیرا سرچشماں اتے ہیں کجھ عذر نہ چارا
یاراں وقت نماز گزارو روزے رکھو چالی
دم مارن دی جاگہ ناہیں کم کرے جو چاہے
پنج نمازاں تے تریہہ روزے حضرت نوں فرمایا
درجہ فضل پنجاہاں والا بخشاں جے کو پڑھسی
روز قیامت دیساں اسنوں دوزخ وچہ بسیرا
پھیر جناب وداعیا ہویا پاک نبی پھر گھر نوں
قدرت دا کجھ اوڑک ناہیں بے پرواہ کہاوے
ایہ توفیقاں اس نوں قدرت کول تمہارے
آون جاون سنو نبی دا پل چھل لگا ناہیں
پل وچہ اوس بلندی وچہوں گھڑے وچہ گیا نوں
حجرے اندر وقت اوہا سی چالی لنگ گیا نوں
خلقت ستی خبر نہ کسے ہو سے شوق بحالی
دھمی رات صبح دے ویلے جاگے وقت فجر دے
قصہ کھولیا یاراں اگے جو کجھ راہیں ڈٹھا
سیر رہیا آسمانی کر دا نسی رہے سب سنے
قدرت اج ڈٹھی ہیں یارو ہور عجائب بندے
بھی سب کجھ دسیو سو لینوں پاک جمال کرایا
لگے گرم نہالی جاں ہیں آیا ساں حجرے
سن کے صفت معراجے والی سب مبارک دیندے

حمید بک ڈپو لوکھا بازار - لاہور

بیان انکار آوردن یہودی از معراج آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم

اک یہود کھلوتا اوتھے سن دا ہیسی یارو
اوتھے برس اٹھاراں گزرے ات گھڑی ساری
کاوڑ آئی یاراں تائیں مانہ یہود دھکایا
مچھی لے کے ٹل بازاروں دیندا عورت تائیں
اوہ اٹھ کھل اتارن لگی اک دھکھا سوائی
رکھ گھڑا دریا کنارے کپڑے لاہ اتھائیں
بار ٹبی جاں باہر آیا ہویا قسم زنانی
شکل پری دی قد سرو دی اوہ تصویر اجیہی
سر عجیب مصور گھڑیا پلکے نال شتابی
متھا حسن ستارے جیتاں پلکاں تیر خدنگی
اچا نک دراز اجیہا کہناس جیویں تلواری
ٹھوڈی سیب باریک اجیہی گردن کونج کٹاری
ستر دوہ بہتر گھنے صورت حور زنانی
نازک لک کھلونیاں ڈولے کر کے کنڈ پوشیدہ
ہردم رووے رو رو ہرنی قدرت ویکھ الٰہی
اک مرد تھیں عورت ہوئی دوجا ملک بیگانہ
نا اک بندہ امراللہ تھیں پہنچا آن اتھائیں
نال محبت بندہ کہندا کون تسیں دی جائی
شرم اکھیں نا ہوئی حاصل بنہ تھیں گل نہ ہووے
عورت روندی ویکھ بندے نوں سانگ لگی وچ سینے
کہندا ایہہ اس عورت تائیں بہت یتیمی کر کے
عورت بولی نال بندے دے کہندی ہنجوں بھر کے

اوہ سر جیہڑی نبی نوں کہندا ایتھے خلاف نہ مارہ
ایسے مسلے کریں نبیا کہندا اوہ مکاری
نادر قدرت ویکھ ربیدی یہ لہ اس نے پایا
کہے یہود شتابی کر کے نال تاکید بکائیں
آپ یہود گھڑا لے یارو لین گیاسی پانی
نہاون وڑیا وچہ ندی دے سر کیتا رب سائیں
نہ اوہ ملک نہ تین جاپے ہو گئی جوہ بیگانی
صندل تختہ لونتھ بدن دی نازک محمل جیہی
زلفاں پیچ پائے رخ اتے جیونکہ کاف کتابی
ابرو کھچے وانگ کماناں صورت رنگ برنگی
غنچہ دہن سفید کلی تھیں سرخ لباں رس داری
سینہ پستان وانگ اناراں قسم جوان آبادی
فرش زمیں دے اوپر دسے حسن جویں آسمانی
ریشم قسم تے زر بفتے گہنا زردی دا
کسنوں دسے حال دلیدا سختی دے منہ آئی
ہمسایہ ساتھ نہ کوئی اوتھے کون کرے خصمانہ
گھوڑا قسم کھلوتا اوتھے دیکھ زنانی تائیں
وچ اجاڑاں جنگل بیلے کس مطلب نوں آئی
کجھ جواب نہ دیندی اگوں زار زار رووے ہو یسے
ما نگیہ سو جھلک حسن دا بجلی ٹٹے زمینے
تھاں ٹھکاناں دس اسانوں حرف زبانوں کر کے
کی ہوئی دساں تھاں ٹھکاناں بات زبانوں کر کے

کی کجھ بنیا غصہ سنکے دکھ اندونا پیدا یا
پر عورت مثل شمع دی آہی بلدی سی اسو یلے
عرض کریندا عورت نائیں حرص نہیں دل تیرے
نام اللہ دے عرض کریندا جے تینوں دل بھاوے
آئی عرض پسند زنانی نال چلی اس بندے
عقد کرایا وسن لگی برس گزرے سن باراں
جاں پھر اسدے کفرے والا اٹھ گیا آسر کا
نال پھر اوس ندی وفنے اتے او نہاون آئی
مارٹبی جاں باہر آئی ہویا مرد زنانی نخیں
کپڑے پا گھڑا بھریا پانی پھر گھرے نوں آیا
عورت اگے کہے نیارے نوں ایہ شتابی آیوہ
چابک لول لگا ایہ بندے کہندا اسے نادانی
دھیاں پیر ست نسکم نخیں ہیں ہیں حرم کھلڑاتے
آکھے لگ طریقہ سارا دیتے چھڈ کفر دا
عورت باکسارا کہندی لول دریا نہیں گیا
نولیں کوڑے پہاڑاں جیڈا ہائے اساڈی سختی
اٹھ یہود گھرے نخیں نہٹا قفل اتار کفر دے
با پیغمبر دین سچے دا تینوں رب وڈیایا
تینوں پیغمبر دین سچے دا دسیں راہ سداہاں
حضرت جانا مومن ہویا اوہ یہود مقرہ
اللہ فضل محمد اتنے کیتا ودھ حسابوں
کرسی عرش زمین آسماناں سورج چن ستارے
چوداں طبق الہٰی کھولے شوق نبی سرور دی
جیکو کلمہ پڑھیے نبی دا نام لیتے اکواری
شاہی والا تاج نبی نوں اللہ پاک پہنایا

لکھی قلم وکی سر میرے بولیا اگے آیا
کمر تپنکال وانگ اوپر لاٹ تنیلے
خنجر حسن تیر بڈا کاری لوں لوں بھیریا میرے
نال چلیں تے خدمت کریں رکھ غلامی دلوں
بندے جاکہ کاج رچایا شوق زنانی سندے
پیر دھیاں ست نسکم نخیں حیئے وارو واراں
قادر قدرت دیکھ ربیدی کی کجھ ہوون لگا
کپڑے لاہ وڑی وچہ پانی قدرت رب دکھائی
اوہ تیوں وقت فجر والے اسباب پئے نخیں
عورت دے منہ اوہ جھلی پانی سک نہ لایا
پانی گھٹ کسے دا راہوں مجھی شوق لیاؤں
باراں سال رہیا ہیں بنیا اکی شہر زنانی
قدرت عجیب ربانی ڈٹھی عورت نوں سمجھائے
چل نبی دا کلمہ پڑھیئے صاحب وڈے اثر دا
چھوڑ لئو بیوں پانی لے کے لاقاں تا ریں پیا
یا نوں کریں مزا خاں تینوں یا تینوں ہیولی کھپی
نال شتابی مسجد آیا قدم چمے سرور دے
کافر کچے پھرن اجاڑیں ہیں نہیں مطلب پایا
ہیں تقصیری جھلا پھریا بخشیں ایہ گناہاں
کلمہ جا پڑھیا اسنوں کفر نہ رہیا ذرہ
جیکوئی اسدا شرکت کرداہوسی رو جنا ہوں
دنیا دے رب زینت کیتے خاطر اوس پیارے
کاغذ قلم سیاہی بھیجی صفت لکھی سرور دی
لکھ گنا ہوں فارغ ہوئے گردا رب ستاری
زندہ کھڑ آسماناں اتے قدرت سیر کرایا

لکھ پیغمبر کتنے اگے درست گئے کہاندے
پاک محمد پہنچے اوتھے سچ تحقیق مقررہ
صفت ثنا معراجے والی ساری میں آکھ سنائی
یا الٰہی بخشیں مینوں دم دم شوق ہے تیرا
جان کندن تے قبر عذابوں آخر بھی بخشائیں
جد رب روز قیامت والے کرے حساب عدل دے
چھوڑ معراج لپ کیتا جو کجھ سا حضوں سریا
نادم ہو کے نبی سرور دا سر خیال بھلایا
دیسی اجر تو فیضاں اسنوں کمی نہیں درگاہ ہے
کر کے ختم معراج نبی نوں بعد درود پہنچانا
باراں سو سنتالی سالاں پاک نبی دے پچھوں

ایس بلندی کوئی نہ پہنچا کلمہ نام جنہاندے
سن کے سب لیا تہ شک نہ آندوں ذرہ
قصہ کل مرتب ہویا رب نے آس پہنچائی
جھیدے کریں شفاعت میری ایہا مقصد میرا
دور کریں دلگیری میری دلدی آس پہنچائیں
اوس دہاڑے توں بخشائیں عاجز نال فضل دے
میں دہقان بے علم بیچارہ نہ جا ہیئے دم مارا
چھوٹی عمرے سر تے سختی ایہ معراج بنایا
جیکو پڑھسی اسدے تائیں اجر ملے جو چاہے
جیکو حرف اساں نوں سخنے ہو دس فضل ربانال
ایہ مذکور بنایا یاروں دیکھ معاروح وچوں

نادر عاجز عاصی بندہ صفت بنان والا
برکت لکھے پاک نبی دی اجر دیوے حق تعالیٰ

ختم شد

در مدح آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

۱۔ الف اللہ نوں کر یاد محمد
مینوں رکھ خوشی آباد محمد
بہت بلند تیرا شان محمد
تیری تابع دو جہان محمد
تیری شان بلند محمد

میری تدھ اگے فریاد محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
تیری ہر دم چڑھے کمان محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
تیتھوں واری سورج چند محمد

تیری آرزو دو جہان محمد
ث- ثابت تیرا دین محمد
تیری صفت طہٰ یٰسین محمد
ج جان میری وچ جان محمد
دل و جان میری قربان محمد
ح حالوں ہویا بے حال محمد
تیرا ویکھاں پاک جمال محمد
خ خلقت دا سردار محمد
تیرے نام چار یار محمد
د- دور کرو سب دکھ محمد
نت ویکھاں تیرا مکھ محمد
ذ ذکر تیرے دی کار محمد
سچ اج دے توں اتار محمد
ر راضی تیتھوں رب محمد
میری کوک سنیوے محبوب محمد
ز زاری نال ہے عرض محمد
دے مطلب ہو عرض محمد
س سب دی تیتھوں لاج محمد
دے بادشاہی دا تاج محمد
ش شاہوں کے بادشاہ محمد
میرے ہردم سچ پناہ محمد
ص صلے علیہ درد محمد
کرو کل دشمن دور محمد
ض ضرورت پئی محمد
کرو نام خدا دے سعی محمد

صلے اللہ علیہ وسلم
تیتھوں فلک زمین محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
تیرا ضامن دین ایمان محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
تیتھوں رہے چل اپنے نال محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
توں تاں امت دا سردار محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
توں جان میری دا سکھ محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
میرے سر توں وارو وار محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
کوئی چھوڑ میرا سبب محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
دور کرو کل قرض محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
کر دین دنی دے کاج محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
کل عالم دا پشت پناہ محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
دور کرو دکھ درد محمد
صلے اللہ علیہ وسلم
خلق تیتھوں چھنڈ گئی محمد
صلے اللہ علیہ وسلم

ط طالب تے کرم کر محمد
سخت دلاں نوں کر نرم محمد
ظ ظالم کردے شور محمد
ہیں کوکاں کتھے ہور محمد
ع عشق تیرے دے لاٹ محمد
تن پہ ہے تیری چاٹ محمد
غ غیر تیرے کر دور محمد
ہیوں اپنے سار حضور محمد
ف فضل کرو ہر دنت محمد
نسیں کل عاجز دے بخت محمد
ق قدم تیرے دی خاک محمد
للہ چھتر جھلے لولاک محمد
ک کل جہان غلام محمد
سب نبی چھپے تیری شان محمد
گ گہر فہر دی کرامات محمد
نسیں کل دی کرو شفاعت محمد
م منگناں ہاں سوار محمد
سب دل کی درد اتار محمد
ن نبی رسول کریم محمد
توں داتا سخی قدیم محمد
و ورد الٰہی کراں محمد
نت کلمہ تیرا پڑھاں محمد
لا لاحول پئی وچہ عک محمد
کل امت دے من لگ محمد
لا لعل نورانی ہین محمد

میری ہر ویلے رکھ شرم محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میرا نہوں ہیں تکیہ روز محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
بھڑک لگی دن رات محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میرا کہہ بھانڈا بھرپور محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میرا نرم کرو دل سخت محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
عطر کافور دل پاک محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
نبیوں چوداں طبق سلام محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
بیڑا لکھ کلمہ بخش برات محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
آپ میری سنو پکار محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
میں منگن ہار قدیم محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
ہیں سخت عذابوں ڈراں محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
تیرے سچے وہڑے پگ محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
ورت حضرت حسن حسین محمد

سید ہو تیس کونین محمد — صلی اللہ علیہ وسلم
الف: آکھاں لکھ درود محمد — کہ حل سارے مقصود محمد
صلی اللہ علیہ وسلم
دوست بلادے ضرور محمد — صلی اللہ علیہ وسلم
ہے یاری تیری نال محمد — نوں لگیاں دی لج پال محمد
کہ باقی شاہ نوں لعل محمد — صلی اللہ علیہ وسلم
تیس کل نوں کرو نہال محمد — دے خوشیاں توں نال محمد
نوں کلمے دی لج پال محمد — صلی اللہ علیہ وسلم

مناقب حضرت علی المرتضیٰ رضی اللہ تعالیٰ عنہ از میاں محمد صاحب

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

یا شفیع روز محشر یا جناب مرتضےٰ — یا شہنشاہ دو عالم یا امام راہنما
یا شہ عالی نسب یا بادشاہ دوسرا — یا نبیم حوض کوثر یا علی شیر خدا
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو — واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو

تم نے سلماں کو چھڑایا دشت میں ہے شیر سے — چاک اور کیا ہے اپنی اپنی شمشیر سے
پار مجھ کو بھی کرو دریائے غم کیں گھیرے — ہیں تو الطاف و کرم کا منتظر ہوں دیر سے
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو — واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو

تم وہی مصطفےٰ ہو اور ہو شیر خدا — آپ کی ہے شان میں حق نے کہا لافتاح
مشکلیں ہر اک کی حل کرتے ہو مشکل کشا — درد دل کس سے کہوں ہیں یا علی اب تم سوا
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو — واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو

مجھ کو آفت اک نے ایسا ہے دبایا یا علی — فکر و غم کس کس طرح کا ہے دکھایا یا علی
ہر گھڑی ہر آن ہر پل دل دکھایا یا علی — چین اک دم بھی نہیں ہے مجھ کو آیا یا علی
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو — واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو

درد غم نے اس قدر مجھ کو کیا ہے اب ظہیر — تاب و طاقت ہے نہیں چلنے کی مجھ میں یا امیر

التجا اب آپ کے در پہ یہ کرتا ہے نقطہ بسر
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو
کوئی سائل در تیرے سے اے شاہ عالی نسب
میں بھی سائل در تمہارے کا ہوں آ کے شیر عرب
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو
ناخن آزردہ سے کب زخم دل چھلتا نہیں !
سنگ غم سے سینہ اک ذرہ بھر ہلتا نہیں
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو
اس الم سے کچھ نہیں بھاتا مجھے دنیا کا کام
کیا کرے خدمت میں تیری التجا یہ خاکسار
از برائے مصطفےٰ سن لو میری فریاد کو

یار کر اس بحر غم سے مجھ کو کل کے دستگیر
واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو
جو مرادیں دل کی ملنے کے کیا وہ خالی کب
کیا لکھوں میں حال اپنا آپ پہ ظاہر ہے سب
واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو
بتلائیے درد کو مرہم کہیں ملتا نہیں !!
جو تیرے درد کو مشکل کشا عقدہ میرا کھلتا نہیں
واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو
مدعا یہ لاؤ میرا از جناب کردگار
مست حال اپنی فدا شاہ تو یہ آشکار
واسطے حسنین کے پہنچو میری امداد کو

ختم شد

کالا جادو عرف قانون محبت

اس کتاب میں ایسے پر تاثیر جنتر منتر درج ہیں جو کسی حالت میں بھی ضائع نہیں جاتے مثلاً دوسروں کی نظروں سے غائب ہونا دشمن کو زیر کرنا۔ عورت پر تابو پانا بھوت پریت اور ہمزاد کو تسخیر کرنا آپ کبھی بھی ناکامی کا منہ نہ دیکھیں گے

قیمت صرف [illegible] روپے

مصر کا جادو

اگر آپ نے من مانگی مرادیں حاصل کرنا ہوں تو مصر کا جادو سیکھ لیں۔ یہ کتاب سینہ بسینہ رازوں کا خزانہ ہے اسمیں تسخیر آفتاب تسخیر ماہتاب تسخیر مریخ تسخیر زحل وغیرہ غرضیکہ ہر سیارہ کی تسخیر کے طریقے درج ہیں۔ یہ کتاب کرامات کا حضار ہے اور طلسمات کا خزانہ ہے۔

قیمت صرف [illegible] روپے

ملنے کا پتہ:۔ حمید بک ڈپو۔ نولکھا بازار لاہور

ہر علم و فن کی بہترین کتابیں

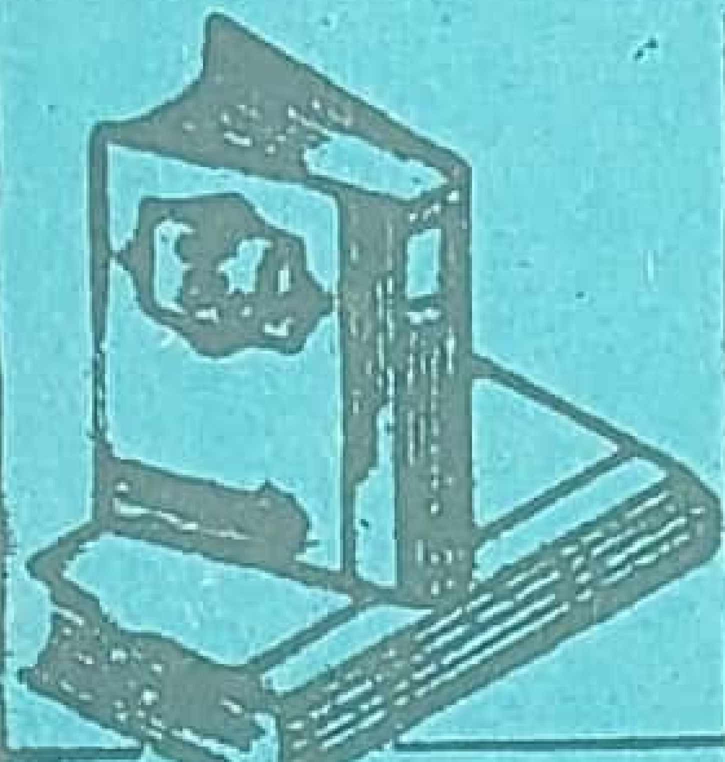

اصلی مکمل جنتری جوتش باتصویر	قیمت ۱۶/-	دوسی ہیر وارث شاہ	قیمت ۲۰/-		
مقبول تحفۂ لقمان	۸/-	داستان امیر حمزہ (اردو)	۳۰/-	شعبدہ بازی	۱۴/-
مجرب گشتہ جات	۱۰/-	قصص المحسنین (غلام رسول)	۱۵/-	حاجت روا	۳۰/-
مقبول کامل سنیاسی	۱۰/-	تحفۂ مشکل کشا	۵/-	جگ جلد	۱۰/-
اعمال قرآنی	۹/-	اکرام محمدی (مجلد)	[illegible]	شمع شبستان رضا کامل	۳۶/-
کشف المحجوب (اردو)	۳۲/-	احوال آخرت (میاں محمد صاحب)	۶/-	کمبل پوش (دائم اقبال)	۱۵/-
داستان یوسف	۱۴/-	شیشے دے موتی	۸/-	الف لیلیٰ مکمل ہزار داستان	۲۲/-
کلیات صحابہؓ (سفید کاغذ)	۱۴/-	مکھے دا میلہ	۸/-	مقبول کمپونڈر گائیڈ	۱۲/-
بہشتی زیور مجلد سفید کاغذ	۳۲/-	گلشن رنگیلا	۶/-	انجن گائیڈ	۱۴/-
قصص الانبیاءؑ (کلاں)	۱۸/-	نقش سلیمانی	۵/-	مقبول منیر گائیڈ	۱۲/-
تذکرۃ الاولیاء کلاں	۳۶/-	شاہنامہ کربلا (دائم اقبال)	۱۸/-	مقبول زر کمانی	۱۲/-
قصص المحسنین (پنجابی)	۲۴/-	نقش روحانی	۶/-	مقبول مرغی خانہ باتصویر	۱۰ ۸/-
سیف الملوک جیبی اصلی	۲۰/-	خطبہ دلپذیر	۱۰/-	مقبول وضعی خانہ	۱۲/-

حمید بک ڈپو اردو بازار قذافی مارکیٹ لاہور